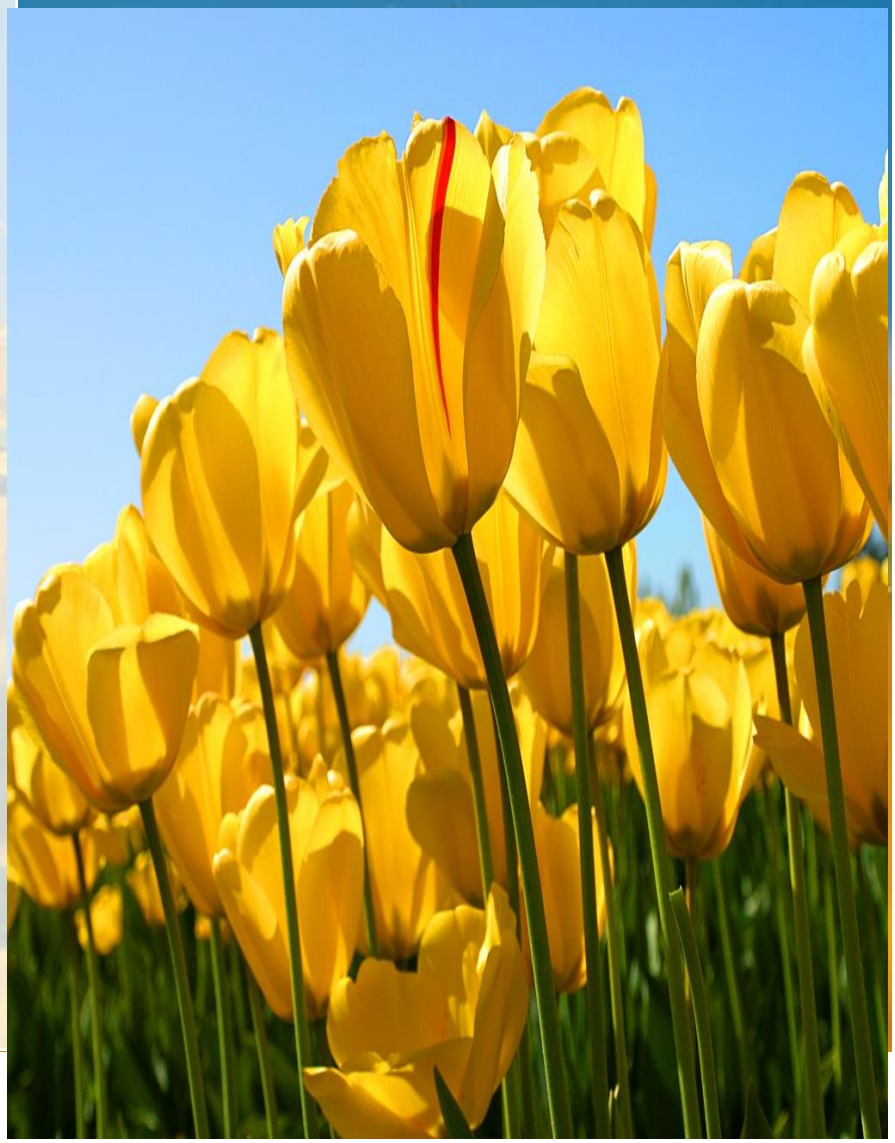
มาตรฐานห้องน้ำสาธารณะ

จัดทำโดย
สำนักปลัด
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหง
อำเภองาว จังหวัดลำปาง

คำนำ

การจัดบริการสาธารณะเป็นภารกิจสำคัญที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องดำเนินการทั้งตามอำนาจหน้าที่และตามที่ได้รับถ่ายโอนจากส่วนราชการต่างๆ โดยมีหลักการทำงานที่จะต้องยึดถือไว้ว่า “การจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนนั้น จะต้องดีขึ้นหรือไม่ต่ำกว่าเดิม มีคุณภาพ ได้มาตรฐานมีการบริหารจัดการที่มีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพและมีความรับผิดชอบต่อผู้ใช้บริการที่มากขึ้น”

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหง ในฐานะหน่วยงานหลักที่มีศักยภาพในการบริหารจัดการและสามารถให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ได้เล็งเห็นความสำคัญของการกำหนดมาตรฐานการบริหารงานและการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหง เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติหรือเป็นคู่มือปฏิบัติงานให้กับองค์กร ตลอดจน เพื่อเป็นหลักประกันในระดับหนึ่งว่าหากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหง ได้ถือปฏิบัติตามแนวทางที่มาตรฐานกำหนดแล้ว ประชาชนไม่ว่าจะอาศัยอยู่ที่ใดในประเทศจะต้องได้รับบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ โดยเท่าเทียมกัน

ในการนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหง ได้ดำเนินการจัดทำมาตรฐานห้องน้ำสาธารณะขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในการจัดบริการสาธารณะ รวมทั้งแนวทางขั้นตอนการปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน รวมทั้งพัฒนาคุณภาพประสิทธิภาพ การบริหารและการบริการสาธารณะให้ดียิ่งขึ้น เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน อันเป็นเป้าหมายที่สำคัญสูงสุดในการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหง สืบต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหง

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	**1**
1.1 ความเป็นมา	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการจัดทำ	3
1.3 ขอบเขตมาตรฐาน	3
1.4 มาตรฐานอ้างอิงและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	3
1.5 นิยามศัพท์	4
บทที่ 2 แนวทางปฏิบัติในการจัดบริการห้องน้ำสาธารณะ	**6**
2.1 แนวทางปฏิบัติด้านลักษณะอาคาร	6
2.1.1 ตัวอาคาร	6
2.1.2 สถานที่ตั้งอาคาร	11
2.1.3 เครื่องสุขภัณฑ์ในห้องน้ำ	13
2.2 แนวทางปฏิบัติด้านแสงสว่าง	21
2.3 แนวทางปฏิบัติด้านการระบายอากาศ	21
2.4 แนวทางปฏิบัติด้านความสะอาด	22
2.4.1 แนวทางการทำความสะอาด ด้านตัวอาคารและอุปกรณ์	22
2.4.2 แนวทางการทำความสะอาดด้านสุขภัณฑ์	27
2.5 แนวทางปฏิบัติด้านการบำบัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล	29
2.5.1 แนวทางการวางท่อน้ำเสียจากห้องน้ำ	29
2.5.2 แนวทางการออกแบบระบบบำบัดสิ่งปฏิกูลจากห้องน้ำ	29
2.5.3 แนวทางการบำรุงรักษาถังเกรอะ	30
2.5.4 การเปรียบเทียบ ข้อดี-ข้อเสียของถังเกรอะแบบกรองไร้อากาศ กับแบบกรองเติมอากาศ	30
2.6 แนวทางปฏิบัติด้านการบริหารจัดการห้องน้ำ	31
2.6.1 รูปแบบการจัดบริการห้องน้ำสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	31
2.6.2 ป้ายและการติดตั้ง	31
2.6.3 อุปกรณ์อำนวยความสะดวกภายในห้องน้ำ	32
2.6.4 อุปกรณ์การทำความสำอาดห้องน้ำ และสุขภัณฑ์	34
บทที่ 3 ดัชนีชี้วัดมาตรฐานห้องน้ำสาธารณะ	**39**
3.1 องค์ประกอบมาตรฐานห้องน้ำสาธารณะ	39
3.2 เกณฑ์การประเมินมาตรฐานห้องน้ำสาธารณะระดับพื้นฐาน	40
บทที่ 4 การประมาณราคา	**45**

4.1 การประมาณราคาตามแบบมาตรฐาน 45
4.2 การประมาณราคาที่ออกแบบเฉพาะแห่ง 45
4.2.1 การประมาณราคาสุขภัณฑ์ 47
4.2.2 การประมาณราคาระบบประปาและท่อต่างๆ 47
4.2.3 การประมาณราคาระบบบำบัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล 48

สารบัญ

หน้า

บทที่ 5 แนวทางการบำรุงรักษาห้องน้ำสาธารณะ 50
5.1 ระยะเวลาในการทำความสะอาดห้องน้ำ 50
5.2 แนวทางปฏิบัติการทำความสะอาดของพนักงาน 51
5.3 แนวทางปฏิบัติในการแก้ไขปัญหาเครื่องสุขภัณฑ์เบื้องต้น 53
บทที่ 6 แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชน 54
บทที่ 7 แนวทางการกำกับดูแลห้องน้ำสาธารณะ 56
7.1 แนวทางการกำกับดูแลห้องน้ำสาธารณะ 56
7.2 การสำรวจจำนวนห้องน้ำสาธารณะในเขตท้องที่ 56
7.3 การบังคับใช้กฎหมาย 57
7.4 แนวทางการออกตรวจห้องน้ำสาธารณะในเขตท้องที่ 64
7.5 การแจ้งเจ้าของห้องน้ำให้ปรับปรุงห้องน้ำสาธารณะ 66
7.6 ข้อแนะนำในการส่งเสริมสนับสนุนให้มีห้องน้ำสาธารณะในเขตของ 66
ภาคผนวก ก
- กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2536) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
พ.ศ. 2535
ภาคผนวก ข
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สิน
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2543

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมา

ห้องน้ำสาธารณะ หรือห้องส้วมสาธารณะ หมายถึง สถานที่ที่ให้ประชาชนสามารถเข้าไปใช้บริการเพื่อชำระล้างหรือขับถ่ายของเสีย เป็นบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่มีความสำคัญในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนผู้ใช้บริการที่มีเป็นจำนวนมาก การมีห้องน้ำที่ถูกสุขลักษณะจึงเป็นการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านสุขอนามัยแก่ประชาชน ประกอบกับคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม2546 เห็นควรให้มีแนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับการบริการห้องน้ำสาธารณะที่มีมาตรฐานถูกสุขอนามัยในแหล่งชุมชนที่นับเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นสำหรับประชาชน รวมทั้งมีผลต่อภาพพจน์การท่องเที่ยวของประเทศ ซึ่งปัจจุบันนี้สถานประกอบการ ร้านค้า หลายแห่งได้เล็งเห็นความสำคัญ โดยเน้นการให้บริการในเรื่องความสะอาดของห้องน้ำเป็นจุดขาย เพื่อเชิญชวนให้ประชาชนเกิดความนิยม และมาใช้บริการเพื่อประโยชน์ในการขายสินค้าของตน เช่น ห้องน้ำสาธารณะในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงร้านค้า ร้านอาหาร ห้างสรรพสินค้า ศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์สินค้าพื้นเมืองต่างๆ ฯลฯ ทั้งนี้องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหงเป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดให้มี และบำรุงรักษา กับการกำกับดูแลห้องน้ำสาธารณะในเขตพื้นที่รับผิดชอบ เพื่อให้บริการแก่ประชาชนอย่างมีคุณภาพ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

1) **การจัดให้มีและบำรุงรักษาห้องน้ำสาธารณะ** กฎหมายกำหนดให้ **เทศบาลเมือง** และ**เทศบาลนคร** มีหน้าที่จัดให้มีและบำรุงรักษาห้องน้ำสาธารณะในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบ ตาม พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 มาตรา 53 และมาตรา 56

2) **การกำกับดูแลห้องน้ำสาธารณะ** กฎหมายกำหนดให้ **องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล**และ**องค์การบริหารส่วนจังหวัด** มีหน้าที่กำกับดูแลห้องน้ำสาธารณะในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบ โดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบล นายกเทศมนตรี และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีหน้าที่ดูแลห้องน้ำสาธารณะให้ถูกสุขลักษณะ ตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2535 มาตรา 4 มาตรา 24 มาตรา 25 มาตรา 44 และมาตรา 48

 พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496

“มาตรา 53 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลเมืองมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้

(6) ให้มีและบำรุงส้วมสาธารณะ”

“มาตรา 56 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลนคร มีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้

(1) กิจการตามที่ระบุไว้ในมาตรา 53”

 พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

“มาตรา 16 ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

(17) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง”

“มาตรา 17 ภายใต้บังคับมาตรา 16 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

(24) จัดทำกิจการใดอันเป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตและกิจการนั้นเป็นการสมควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

 พระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า

(1) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล

ฯลฯ

(3) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ฯลฯ

(6) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า

(1) ปลัดเทศบาล และรองปลัดเทศบาล สำหรับในเขตเทศบาล

ฯลฯ

(3) ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายอำเภอ สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ฯลฯ

(6) ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

“ มาตรา 24 วรรคหนึ่ง เจ้าของร้านจำหน่ายอาหาร และหรือเครื่องดื่มซึ่งจัดสถานที่ไว้สำหรับบริการลูกค้าได้ในขณะเดียวกันไม่ต่ำกว่ายี่สิบคน ต้องจัดให้มีส้วมที่ต้องด้วยสุขลักษณะ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เพื่อให้ลูกค้าใช้ในระหว่างเปิดทำการค้า”

“ มาตรา 25 เจ้าของสถานีบริการการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง หรือก๊าซสำหรับยานพาหนะต้องจัดให้มีส้วมที่ต้องด้วยสุขลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

“มาตรา 44 นอกจากอำนาจหน้าที่ที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) โฆษณาให้ประชาชนได้ทราบถึงหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(2) สอดส่องและกวดขันไม่ให้มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้โดยเคร่งครัด

(3) ตักเตือนผู้กระทำความผิดหรือสั่งให้ผู้กระทำความผิดแก้ไขหรือขจัดความสกปรกหรือความไม่เป็นระเบียบหรือความไม่เรียบร้อยให้หมดไป

(4) จับกุมผู้กระทำความผิดซึ่งไม่เชื่อฟังคำตักเตือนและดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้”

“มาตรา 48 วรรคหนึ่ง บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งและพนักงานสอบสวนมีอำนาจเปรียบเทียบได้เมื่อผู้ต้องหาชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสิบห้าวันแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา”

“มาตรา 58 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 24 หรือมาตรา 25 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาทนอกจากต้องระวางโทษปรับตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 24 หรือ

มาตรา 25 ต้องระวางโทษปรับอีกวันละหนึ่งร้อยบาทเรียงรายวันจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎกระทรวง”ตามความในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 ร้านจำหน่ายอาหาร เครื่องดื่มที่สามารถให้บริการลูกค้าได้ไม่ต่ำกว่า 20 คนในขณะเดียวกัน และสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง จะต้องจัดให้มีห้องน้ำที่ถูกสุขลักษณะตามกฎกระทรวง ดังนั้น ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องตรวจสอบห้องน้ำของสถานประกอบการตามที่กฎหมายกำหนดให้มีการจัดบริการห้องน้ำที่ถูกสุขลักษณะตามกฎกระทรวงซึ่งผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้แก่ นายกเทศมนตรีสำหรับในเขตเทศบาล และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล โดยพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 ได้แต่งตั้งให้เป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่น และยังได้แต่งตั้งให้ปลัดเทศบาลและรองปลัดเทศบาลสำหรับในเขตเทศบาล ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และนายอำเภอสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้ง เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย นอกจากนี้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่ยังมีอำนาจหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงหน้าที่ในการจัดบริการห้องน้ำให้ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนดรวมถึงตักเตือน และจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย สำหรับในกรณีที่มีการกระทำความผิดขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบ นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้ซึ่งถูกแต่งตั้งสามารถร่วมกับพนักงานสอบสวนในการทำ หน้าที่ในการเปรียบเทียบปรับผู้กระทำ ผิดตามพระราชบัญญัตินี้ได้ด้วยดังนั้น เพื่อองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหง ได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพ และประชาชนได้รับบริการสาธารณะจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหง ได้อย่างมีหลักประกันคุณภาพ ภายใต้มาตรฐานขั้นพื้นฐานเท่ากัน จึงจัดทำมาตรฐานห้องน้ำสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหง ได้ขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ในการจัดทำ

1. เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารจัดการห้องน้ำสาธารณะที่มีมาตรฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตด้านสุขอนามัยของประชาชน

2. เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นสามารถดำเนินงานด้านห้องน้ำสาธารณะได้อย่างถูกต้องเป็นไปตามกฎหมาย

3. เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการด้านห้องน้ำสาธารณะที่มีมาตรฐาน

1.3 ขอบเขตมาตรฐาน

มาตรฐานห้องน้ำสาธารณะฉบับนี้ใช้สำหรับห้องน้ำสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหง ได้ที่ได้จัดให้มี และครอบคลุมถึงห้องน้ำสาธารณะของสถานประกอบการ และห้องน้ำสาธารณะของสถานที่ต่างๆ ที่อยู่ในการกำกับดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหง ได้

1.4 มาตรฐานอ้างอิงและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535

2. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

3. พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

4. กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2536) ออกตามความในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535

5. กฎกระทรวง กำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการ หรือทุพพลภาพและคนชรา พ.ศ. 2548 ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม ในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543

6. กรมธุรกิจพลังงาน, คู่มือสุขาในปั๊มน้ำมัน เล่ม 1 มาตรฐานแนะนำเพื่อการจัดการห้องสุขาและน้ำเสียในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง, กระทรวงพลังงาน,2548

7. สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย, คู่มือสุขาสะอาด น่าใช้, กระทรวงสาธารณสุข, 2548

8. กองสุขาภิบาลชุมชนและประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ กรมอนามัย, คู่มือทำอย่างไร ให้มีส้วมสะอาด,กระทรวงสาธารณสุข, 2547

1.5 นิยามศัพท์

1. **ห้องน้ำสาธารณะ** หมายถึง ที่ถ่ายอุจจาระ ปัสสาวะ ที่ประชาชนทั่วไปสามารถใช้บริการได้โดยไม่เสียค่าบริการ หรือเสียค่าบริการก็ได้ รวมทั้งเป็นที่ใช้เก็บรวบรวมและกำจัดอุจจาระ ปัสสาวะที่ร่างกายขับถ่ายออกมาโดยทำให้อุจจาระเกิดการย่อยสลายตัวจนหมดอันตราย ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของ แมลง โรค และการแพร่กระจายของเชื้อโรค

2. **สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา** หมายถึง ส่วนของอาคารที่สร้างขึ้นและอุปกรณ์อันเป็นส่วนประกอบของอาคารที่ติดหรือตั้งอยู่ภายในและภายนอกอาคาร เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้อาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา

ห้องน้ำผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา

ห้องน้ำสาธารณะในบริเวณสถานีบริการน้ำมัน

บทที่ 2

แนวทางปฏิบัติในการจัดบริการห้องน้ำสาธารณะ

2.1 แนวทางปฏิบัติด้านลักษณะอาคาร

ในการจัดการห้องน้ำสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีมาตรฐานตามความจำเป็นขั้นต้นขององค์ประกอบด้านโครงสร้างอาคาร เครื่องสุขภัณฑ์ และสภาพภูมิทัศน์ที่เหมาะสมและถูกสุขอนามัย จะช่วยให้การจัดการห้องน้ำสาธารณะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น จึงได้จัดทำแนวทางปฏิบัติในการจัดบริการห้องน้ำสาธารณะ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ในการจัดการห้องน้ำสาธารณะตามแนวทางการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

2.1.1 ตัวอาคาร

- ตัวอาคารมีความมั่นคง แข็งแรง มีการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี
- พื้นทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ ไม่ลื่น มีความลาดเอียง 1 : 100 และมีจุดระบายน้ำทิ้งอยู่ในตำแหน่งต่ำสุดของพื้นห้อง
- ผนัง เพดาน สะอาด ไม่ชำรุด และระยะพื้นถึงเพดานห้องสูงไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร
- แสงสว่างเพียงพอ ทั้งแสงสว่างจากไฟฟ้าและจากธรรมชาติ
- ประตูห้องน้ำสะอาด ไม่ชำรุด
- ที่ปิดประตูล็อคได้ครบทุกบานจากด้านใน

1) พื้นห้องน้ำ

พื้นห้องน้ำต้องมีสภาพที่ดูสะอาดตา ไม่ลื่น และง่ายต่อการดูแลรักษา วัสดุที่ใช้ทำผิวพื้น ควรมีสภาพที่ดูสะอาด ไม่ลื่น ทำความสะอาดได้ง่าย เช่น กระเบื้องเคลือบ หินขัด หินแผ่น หรือพื้น ค.ส.ล. สำเร็จรูป เป็นต้น บริเวณจุดเปลี่ยนจากพื้นเปียกมายังพื้นแห้งควรมีพื้นผิวที่ซับน้ำได้ดีไม่ลื่นเช่นผ้าเช็ดเท้า ยางกันลื่น เพื่อไม่ให้เดินเท้าเปียกไปยังบริเวณแห้ง โดยมีการแยกส่วนเปียกและส่วนแห้งออกเป็นสัดส่วน เช่น ส่วนเปียกควรจัดไว้ด้านในสุดของห้อง ส่วนแห้งควรจัดไว้บริเวณด้านหน้าได้แก่โถปัสสาวะ หรืออ่างล้างมือ และพื้นห้องน้ำต้องมีความลาดเอียงไม่น้อยกว่า 1 : 100 และมีจุดระบายน้ำทิ้งอยู่ในตำแหน่งต่ำสุดของพื้นห้องในกรณีพื้นห้องน้ำสำหรับผู้พิการควรมีพื้นผิวทางลาดเป็นวัสดุที่ไม่ลื่นและพื้นผิวของจุดต่อเนื่องระหว่างพื้นห้องน้ำกับพื้นทางต้องเรียบไม่สะดุด

พื้นห้องน้ำ

2) ผนัง

ผนังห้องน้ำเป็นองค์ประกอบที่ต้องมีการจัดการให้เกิดความเหมาะสมในแง่การใช้สอย และการดูแลรักษาความสะอาด สำหรับความหนาของผนังภายนอกห้องน้ำ จะต้องพิจารณาการฝังท่อระบายน้ำและท่อระบายอากาศ ซึ่งขึ้นอยู่กับขนาดของท่อที่ต้องการใช้งาน เช่น ผนังก่ออิฐฉาบปูนหนา 100 มิลลิเมตร หรือผนังก่ออิฐฉาบปูนหนา 150 มิลลิเมตร วัสดุที่ใช้ควรเป็นวัสดุที่ทนทาน และกันน้ำได้ดี เช่น กระเบื้องเคลือบ กระเบื้องเซรามิค ไวนิล หินอ่อน สแตนเลส หรือทาสีน้ำมันเคลือบ โดยเลือกใช้ผนังที่มีโทนสีสว่าง จะช่วยให้ห้องน้ำดูสะอาดตา

ผนังห้องน้ำ

3) ฝ้าเพดาน

สำหรับผนังเพดาน อยู่ในสภาพดี มั่นคง แข็งแรงสะอาด และปลอดภัยให้ความรู้สึกน่าใช้มากยิ่งขึ้น วัสดุสำหรับทำฝ้าเพดานห้องน้ำ ควรเป็นวัสดุที่กันความชื้นได้ดี ซึ่งจะช่วยยืดอายุของฝ้าเพดานห้องน้ำไปได้อีกนาน เช่น ไม้สังเคราะห์ กระเบื้องแผ่นเรียบ อลูมิเนียม ยิบซัมบอร์ดชนิดกันความชื้น เป็นต้น การนำแสงธรรมชาติจากบนหลังคามาใช้ให้เกิดประโยชน์ ประกอบการใช้ฝ้าเพดานที่ใช้วัสดุกระจายแสงสามารถประหยัดค่าไฟฟ้าแสงสว่างได้มาก

ฝ้าเพดาน

4) ความสูงของห้องน้ำ

ความสูงระหว่างพื้นห้องน้ำถึงเพดานต้องไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร และควรมีผนังบังสายตา เพื่อป้องกันมิให้มองเห็นได้จากภายนอก สำหรับผนังบังสายตา ควรมีความสูงอย่างน้อย 1.80เมตร หรือมีช่องเปิดในระดับเหนือศีรษะที่มีความสูงประมาณ 20-30 เซนติเมตร ผนังกั้นภายในสำหรับห้องน้ำสาธารณะไม่จำเป็นต้องกั้นทึบหนาเหมือนห้องน้ำส่วนตัวเนื่องจากมีบริเวณค่อนข้างจำกัด วัสดุที่ใช้ควรเป็นผนังสำเร็จรูปที่มีความเข็งแรงทนทาน เพื่อความสะดวกในการติดตั้ง และการดูแลรักษา

ตัวอย่างระยะความสูงของห้องน้ำ

ความสูงระหว่างพื้นห้องน้ำถึงเพดาน
ไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร

ตัวอย่างผนังกั้นภายในสำหรับห้องน้ำสาธารณะ

ผนังบังสายตาควรมีความสูง
อย่างน้อย 1.80 เมตร

5) ความลาดเอียงของพื้นห้องน้ำ

พื้นห้องน้ำต้องมีความลาดเอียงอย่างน้อย 1:100 และมีจุดระบายน้ำทิ้งอยู่ในตำแหน่งต่ำสุดของพื้นห้อง จะทำให้การระบายน้ำมีประสิทธิภาพ ไม่ทำให้พื้นห้องน้ำแฉะโดยมีหลักการปฏิบัติ ดังนี้

- ควรติดตั้งช่องระบายน้ำทิ้งที่พื้น (Floor Drain) ไว้ในตำแหน่งหรือบริเวณต่ำสุดของพื้นลาดเอียง
- ระดับความลาดเอียงของพื้นห้องน้ำอย่างน้อยที่สุดคือ 1:100
- พื้นในบริเวณที่มีระดับเดียวกัน พิจารณาทิศทางความลาดเอียงจากบริเวณกิจกรรมจากพื้นที่ส่วนแห้งไปยังบริเวณกิจกรรมพื้นที่ส่วนเปียก
- พื้นที่มีการลดระดับและมีขอบกั้น จะต้องทำพื้นลาดลงสู่ทางระบายหรือลงสู่ระดับพื้นที่ต่ำกว่า โดยไม่มีจุดขังน้ำ

ช่องระบายน้ำทิ้งที่พื้น

6) ประตู

ประตูห้องน้ำควรจะเป็นประตูที่กันน้ำได้เป็นอย่างดี มีความคงทน แข็งแรง และทำความสะอาดได้ง่าย เช่น ประตูพีวีซี ฯลฯ มีที่จับปิด-เปิด และที่ล็อคด้านใน มีที่แขวนสัมภาระทำด้วยวัสดุที่คงทนแข็งแรงสภาพดี และง่ายต่อการทำความสะอาด สำหรับห้องน้ำของผู้พิการ ประตูของห้องที่ตั้งโถส้วมเป็นแบบบานเปิดออกสู่ภายนอก โดยต้องเปิดค้างได้ไม่น้อยกว่า 90 องศา หรือเป็นแบบบานเลื่อน และมีสัญลักษณ์รูปผู้พิการติดไว้ที่ประตูด้านหน้าห้องส้วม

ตัวอย่างประตูห้องน้ำ

ตัวอย่างที่ล็อคด้านในประตู

ตัวอย่างประตูห้องน้ำสำหรับผู้พิการ แบบบานเลื่อน

2.1.2 สถานที่ตั้งอาคาร สถานที่ตั้งห้องน้ำสาธารณะสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 แบบ คือ

(1) ห้องน้ำที่สร้างอยู่ภายนอกอาคาร

(2) ห้องน้ำที่สร้างภายในอาคาร

หมายเหตุ : ในกรณีที่ห้องน้ำสำหรับผู้พิการอยู่ภายในห้องน้ำที่จัดไว้สำหรับบุคคลทั่วไป และมีทางเข้าก่อนถึงตัวห้องน้ำ ต้องจัดให้ห้องน้ำสำหรับผู้พิการอยู่ในตำแหน่งที่ผู้พิการสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก

1) สถานที่ตั้งภายนอกอาคาร

สถานที่ตั้งต้องอยู่ไม่ไกลเกินไป ไม่อยู่ในที่ลับตา และอยู่ในบริเวณที่ปลอดภัยเข้า-ออกได้สะดวก มีแสงสว่างที่เพียงพอทั้งภายในและภายนอกตัวอาคาร และมีระบบการรักษาความปลอดภัยที่ดีพอ มีระบบป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญแก่ผู้ใช้บริการและชุมชนข้างเคียง มีทางเดินที่ทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ ไม่ลื่น สะอาด นอกจากนี้ต้องมีป้ายหรือสัญลักษณ์ห้องน้ำชาย/หญิง และห้องน้ำคนพิการโดยติดไว้บริเวณทางเดินและบริเวณหน้าห้องน้ำซึ่งมองเห็นได้ชัดเจน หากใช้ป้ายแสดงสัญลักษณ์สำหรับสื่อสารให้ผู้มาใช้บริการทราบ ควรใช้รูปแบบที่เป็นสากล หรือรูปแบบที่ดูง่าย ในการติดป้ายจะต้องพิจารณา จุดติดตั้ง ระยะมองด้วย

ห้องน้ำที่สร้างอยู่ภายนอกอาคาร

2) สถานที่ภายในอาคาร

สถานที่ตั้งไม่ควรอยู่ในที่ลับตา อยู่ในบริเวณที่ปลอดภัย สามารถ เข้า-ออกได้สะดวก มีแสงสว่างเพียงพอ มีระบบป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญแก่ผู้ใช้บริการ และผู้ร่วมใช้อาคารมีป้าย/สัญลักษณ์ ห้องน้ำชาย-หญิง ชัดเจน ในกรณีที่มีห้องน้ำคนพิการให้แสดงป้ายสัญลักษณ์บริเวณทางเดินและบริเวณหน้าห้องน้ำให้ชัดเจน

ห้องน้ำที่สร้างอยู่ภายในอาคาร

ป้าย/สัญลักษณ์ ห้องน้ำชาย-หญิง และห้องน้ำคนพิการ

2.1.3 เครื่องสุขภัณฑ์ในห้องน้ำ

การเลือกใช้เครื่องสุขภัณฑ์ให้เหมาะสม จะช่วยให้การจัดการห้องน้ำทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด ในปัจจุบันมีสุขภัณฑ์หลากหลายวัตถุประสงค์ให้เลือกใช้และมีระดับราคาที่แตกต่างกัน จึงควรกำหนดและเลือกใช้ให้ตรงกับวัตถุประสงค์ ดังนี้

1) โถส้วม (Water Closet) ในห้องน้ำสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรจัดให้มีห้องน้ำทั้งแบบนั่งราบ และแบบนั่งยอง

แบบนั่งราบ มีทั้งแบบราดน้ำและแบบชักโครก กรณีแบบชักโครก จะใช้น้ำในอัตรา 6 ลิตรต่อการกดน้ำ 1 ครั้ง (บางรุ่นจะใช้น้ำเพียง 3.75 ลิตรต่อการกดน้ำ 1 ครั้ง) จากรูปแบบนี้จะไม่ทำให้พื้นห้องน้ำเปียก และช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาและทำความสะอาด มีที่ฉีดชำระ หรือสายฉีดชำระทำด้วยวัสดุแข็งแรงทนทาน ผิวเรียบ ทำความสะอาดง่าย และอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้และสะอาด มีภาชนะเก็บกักน้ำและที่ตักน้ำที่สะอาด

โถส้วมนั่งราบ แบบราดน้ำ

โถส้วมนั่งราบ แบบชักโครก

สายฉีดชำระแบบต่าง ๆ

สำหรับโถส้วมคนพิการชนิดนั่งราบ สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 450 มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน500 มิลลิเมตร มีพนักพิงหลังให้ผู้พิการที่ไม่สามารถนั่งทรงตัวใช้พิงได้ และที่ปล่อยน้ำเป็นชนิดคันโยกปุ่มกดขนาดใหญ่ หรือชนิดอื่นที่ผู้พิการสามารถใช้ได้อย่างสะดวก มีด้านข้างด้านหนึ่งของโถส้วมอยู่ชิดผนัง โดยมีระยะห่างวัดจากกึ่งกลางโถส้วมถึงผนังไม่น้อยกว่า 450 มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 500 มิลลิเมตรต้องมีราวจับที่ผนัง ส่วนด้านที่ไม่ชิดผนังให้มีที่ว่างมากพอที่ผู้พิการที่นั่งเก้าอี้ล้อสามารถเข้าไปใช้โถส้วมได้โดยสะดวก ในกรณีที่ด้านข้างของโถส้วมทั้ง 2 ด้าน อยู่ห่างจากผนังเกิน 500 มิลลิเมตร ด้านข้างโถส้วมด้านที่ไม่ชิดผนังต้องมีราวจับติดผนังแบบพับเก็บได้ในแนวราบ เมื่อกางออกให้มีระบบล็อกที่ผู้พิการสามารถปลดล็อกได้ง่าย มีระยะห่างจากขอบของโถส้วมไม่น้อยกว่า

150 มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 200มิลลิเมตร และมีความยาวไม่น้อยกว่า 550 มิลลิเมตร ส่วนด้านที่ชิดผนังให้มีราวจับเพื่อช่วยในการพยุงตัวซึ่งเป็นราวจับในแนวนอนและแนวดิ่ง โดยมีราวจับในแนวนอน มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 650มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 700 มิลลิเมตร และให้ยื่นล้ำออกมาจากด้านหน้าโถส้วมอีกไม่น้อยกว่า 250มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 300 มิลลิเมตร ส่วนราวจับในแนวดิ่งต้องต่อจากปลายของราวจับในแนวนอนด้านหน้าโถส้วม มีความยาววัดจากปลายของราวจับในแนวนอนขึ้นไปอย่างน้อย 600 มิลลิเมตรนอกจากนี้จะต้องมีราวจับเพื่อเพื่อนำไปสู่สุขภัณฑ์อื่นภายในห้องส้วมด้วย โดยมีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า800 มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 900 มิลลิเมตร

ห้องน้ำสำหรับคนพิการแบบต่าง ๆ

แบบนั่งยอง มีลักษณะการใช้แบบตักราด จะใช้น้ำในอัตรา 3-4 ลิตรต่อครั้ง เป็นแบบที่มีราคาถูก ต้องมีภาชนะเก็บกักน้ำและมีที่ตักน้ำสะอาด จากรูปแบบนี้จะทำให้พื้นห้องน้ำเปียก และมีความชื้นสูง

โถสุขภัณฑ์นั่งยอง แบบไม่มีฐาน

โถสุขภัณฑ์นั่งยอง แบบมีฐาน

2) โถปัสสาวะชาย (Urinal)

โถปัสสาวะชายควรติดตั้งอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม และมีระยะห่างที่เหมาะสมมีแผงกั้นระหว่างที่ปัสสาวะ ความสูงของโถปัสสาวะชาย จะต้องไม่สูงหรือต่ำเกินไป ตัวโถปัสสาวะชายทำด้วยวัสดุแข็งแรง ทนทาน อยู่ในสภาพดีและผ่านการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.)มีที่ดักเศษมูลฝอย และก๊อกน้ำประจำในแต่ละที่ซึ่งสามารถใช้การได้ดี ในกรณีที่ไม่เลือกใช้ระบบจ่ายน้ำแบบรวม สามารถใช้ก๊อกน้ำแบบมือกด (Hand Valve) หรือแบบก้านโยก (Flush Valve) สามารถทำความสะอาดได้รวดเร็ว และน้ำจะหยุดไหลโดยอัตโนมัติโดยผู้ใช้ต้องชำระล้างภายหลังปัสสาวะแล้วเสร็จในกรณีที่เป็นห้องน้ำสำหรับผู้พิการ ให้มีที่ถ่ายปัสสาวะที่มีระดับเสมอพื้นอย่างน้อย 1 ที่ โดยมีราวจับในแนวนอนอยู่ด้านบนของที่ถ่ายปัสสาวะ ยาวไม่น้อยกว่า 500 มิลลิเมตร แต่ไม่

เกิน 600 มิลลิเมตร มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 1,200 มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 1,300 มิลลิเมตร และมีราวจับด้านข้างของที่ถ่ายปัสสาวะทั้ง 2 ข้าง มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 800 มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 1,000มิลลิเมตร ซึ่งยื่นออกมาจากผนังไม่น้อยกว่า 550 มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 600 มิลลิเมตร

โถปัสสาวะชายขนาดเล็ก

โถปัสสาวะชายขนาดกลาง

โถปัสสาวะชายขนาดใหญ่

แผงกั้นระหว่างที่ปัสสาวะ

3) อ่างล้างมือ (Wash Basin) อ่างล้างมือควรตั้งอยู่ในที่เหมาะสม ดังนี้

- ใต้อ่างล้างมือด้านที่ติดผนังไปจนถึงขอบอ่างเป็นที่ว่าง เพื่อให้เก้าอี้ล้อสามารถสอดเข้าไปได้ โดยขอบอ่างอยู่ห่างจากผนังไม่น้อยกว่า 450 มิลลิเมตร และต้องอยู่ในตำแหน่งที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราเข้าประชิดได้โดยไม่มีสิ่งกีดขวาง

- มีความสูงจากพื้นถึงขอบบนขอบอ่างไม่น้อยกว่า 750 มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 800 มิลลิเมตร และมีราวจับในแนวนอนแบบพับเก็บได้ในแนวดิ่งทั้งสองข้างของอ่าง

- ก๊อกน้ำเป็นชนิดก้านโยกหรือก้านกดหรือก้านหมุนหรือระบบอัตโนมัติสะดวกและง่ายต่อการใช้งานของคนพิการ และประชาชนทั่วไป อ่างล้างมือประกอบด้วย ตัวอ่างและก๊อกน้ำสำหรับเปิด-ปิดทำความสะอาด ซึ่งตัวก๊อกจะเป็นแบบหมุน หรือแบบก้านโยกก็ได้ และต้องผ่านการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี สะดวกต่อการใช้ และอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน ตัวอ่างล้างมือทำด้วยวัสดุแข็งแรง ทนทานอยู่ในสภาพดี มีตะแกรงที่กรองเศษมูลฝอยแท่นที่จัดทำเพื่อรองรับอ่างต้องเว้นช่องสำหรับวางอ่างอย่างดี จะต้องมีช่องสำหรับให้ผู้ทำการติดตั้งเข้าไปซ่อมแซมได้เมื่อมีเหตุขัดข้อง เพื่อให้ผู้ใช้ห้องน้ำได้รับความสะดวกควรมีการติดตั้งกระจกเหนืออ่างล้างมือ

อ่างล้างหน้าชนิดแขวนผนังแบบต่าง ๆ

อ่างล้างหน้าชนิดแขวนผนัง แบบเข้ามุม

ก๊อกน้ำแบบต่าง ๆ

ก๊อกน้ำชนิดก้านโยก

ก๊อกน้ำชนิดก้านกด

ก๊อกน้ำชนิดก้านหมุน

ก๊อกน้ำที่ได้รับความนิยมสูงสำหรับห้องน้ำสาธารณะ

2.2 แนวทางปฏิบัติด้านแสงสว่าง

2.2.1 ความสว่างในห้องน้ำสาธารณะเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ห้องน้ำสาธารณะมีความน่าใช้ โดยแสงสว่างขั้นพื้นฐานต้อง ไม่น้อยกว่า 100 ลักซ์ (ตามกฎกระทรวงฯ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2536)สำหรับแสงสว่างด้านนอกที่ส่องผ่านห้องน้ำสาธารณะ ในกรณีใช้ช่องหลังคาชนิดโปร่งแสงควรจัดให้มีพื้นที่ประมาณ 15% ของพื้นที่ทั้งหมดของหลังคาห้องน้ำ การออกแบบระบบแสงสว่างที่ดี จะช่วยในการประหยัดพลังงานได้มาก อีกทั้งยังเป็นการช่วยเสริมสร้างทัศนียภาพที่ดีแก่ห้องน้ำ

2.2.2 ห้องน้ำสาธารณะที่มีค่าความเข้มแสงที่เหมาะสม สำหรับในกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้

ค่าความเข้มแสง (สักซ์)	กิจกรรม
ความเข้มแสงประมาณ 320 ลักซ์	- เพื่อการมองเห็นทั่วไปภายในห้องน้ำ เช่น การขับถ่าย การปัสสาวะ การล้างมือ
ความเข้มแสงประมาณ 540 ลักซ์	- เพื่อการมองเห็นที่ชัดเจน สำหรับบริเวณอ่างล้างหน้าที่มีการส่องกระจกเงาในการแต่งหน้า แต่งตัวซึ่งต้องใช้สายตา

การออกแบบโดยใช้โทนแสงสีอ่อนนุ่ม จะช่วยให้สภาพภายในห้องน้ำดูดี น่าใช้ ซึ่งเป็นผลในทางจิตวิทยาให้ผู้ใช้ห้องน้ำต้องรับผิดชอบในการรักษาความสะอาดเพิ่มขึ้นด้วย

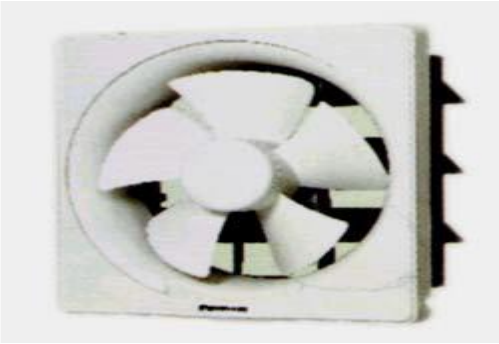
2.3 แนวทางปฏิบัติด้านการระบายอากาศ

ในห้องน้ำสาธารณะที่มีผู้ใช้บริการมาก จะทำให้อ่างล้างหน้า พื้นห้องน้ำเปียกและมีความชื้นสูง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญทำให้เกิดกลิ่นอับและเกิดคราบเชื้อราบริเวณร่องพื้นและผนังได้ การออกแบบบริเวณห้องน้ำและบริเวณอ่างล้างมือควรออกแบบ ให้มีระบบการถ่ายเทอากาศที่ไหลเวียนจะช่วยให้พื้นห้องน้ำแห้ง ไม่เกิดกลิ่นอับ การออกแบบระบบระบายอากาศที่มีประสิทธิภาพ จะช่วยลดความชื้น และเชื้อโรคในห้องน้ำได้เป็นอย่างดี โดยต้องมีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของพื้นที่ห้องน้ำ หรือมีพัดลมระบายอากาศ โดยมีแนวทางในการระบายอากาศ ดังนี้

- การระบายอากาศโดยการเปิดหน้าต่าง หรือการทำหลังคาให้สูงโปร่ง จะทำให้อากาศไหลเวียนถ่ายเทได้ดี

- การระบายอากาศโดยเปิดช่องที่ผนังด้านล่างของพื้นห้องน้ำบริเวณอ่างล้างมือ เพื่อให้อากาศผ่านพื้นห้องน้ำทำให้พื้นแห้งเร็ว และไม่เกิดกลิ่นอับ โดยมีข้อควรระวังคือ ด้านนอกของอาคารในที่ตรงกับช่องเปิดที่ผนังควรเป็นพื้นที่โล่งไม่น้อยกว่า 1 ตารางเมตร

พัดลมระบายอากาศแบบต่าง ๆ

2.4 แนวทางปฏิบัติด้านความสะอาด

ห้องน้ำสาธารณะในบริเวณที่มีการเปียกน้ำอยู่เสมอ จะเป็นแหล่งให้เกิดความสกปรก และมีเชื้อโรค จึงควรป้องกันโดยหลีกเลี่ยงการก่อสร้างที่มีซอกมุม เพื่อให้ง่ายต่อการทำความสะอาด โดยจะต้องทำทุกวันเป็นประจำ อาจกำหนดลำดับการทำความสะอาดเป็นขั้นตอนก่อน-หลังให้เป็นระบบ เพื่อไม่ให้บริเวณที่ทำความสะอาดแล้วต้องเปียกหรือสกปรกซ้ำอีกก่อนที่การทำความสะอาดจะเสร็จสิ้น จะได้ไม่ต้องทำความสะอาดซ้ำอีก โดยมีแนวทางในการปฏิบัติ ประกอบด้วย

ข้อควรปฏิบัติในการทำความสะอาดห้องน้ำสาธารณะ

- ขณะทำความสะอาดห้องสุขาต้องสวมถุงมือ รองเท้ายางทุกครั้ง

- อุปกรณ์ที่ใช้ในห้องสุขา ห้ามนำมาใช้ปะปนกับพื้นที่ภายนอก
- หลังทำงานเสร็จ ต้องซักล้างอุปกรณ์ให้สะอาด ผึ่ง ตาก และเช็ดให้แห้ง เก็บอุปกรณ์คืนที่

อุปกรณ์ที่ใช้ในห้องสุขา

2.4.1 แนวทางการทำความสะอาดด้านตัวอาคารและอุปกรณ์ ให้ดำเนินการดังนี้

1) การทำความสะอาดโดยทั่วๆ ไปในแต่ละครั้ง ควรเน้นจุดที่มักก่อให้เกิดความสกปรกที่เกิดจากการใช้บริการ โดยดำเนินการดังนี้

- เติมสิ่งที่ใช้แล้วหมดไป เช่น สบู่เหลว กระดาษชำระ น้ำหอมปรับอากาศ
- เก็บ กวาด มูลฝอยที่ตกลงบนพื้น ทิ้งลงในถังรองรับมูลฝอย เช็ดทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโถส้วม โถปัสสาวะ สายชำระ
- เช็ด ทำความสะอาดและฆ่าเชื้ออ่างล้างมือ
- เช็ด ทำความสะอาดกระจก และเช็ดถูให้สะอาด

การเช็ดทำความสะอาดกระจก

2) การทำความสะอาดและดูแลถังรองรับมูลฝอย

- เก็บมูลฝอยในถังรองรับมูลฝอยออก มัดปากถุงแล้วนำไปทิ้ง
- ทำความสะอาดถังรองรับมูลฝอยด้วยน้ำยาทำความสะอาดพื้นผิว ล้างด้วยน้ำสะอาด และใช้ผ้าแห้งเช็ดให้แห้ง
- เปลี่ยนถุงขยะใหม่

เปลี่ยนถุงขยะใหม่

3) ทำความสะอาดพื้น โดยการม๊อบพื้น (การถูพื้น)

- เตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมใช้งาน ผสมน้ำยาตามอัตราส่วนตามผู้ผลิต
- ตั้งป้ายเตือนก่อน
- สำรวจพื้นที่พร้อมกวาดและปัดฝุ่นจนแน่ใจว่าพื้นที่สะอาดเรียบร้อย
- กรณีใช้ถังน้ำ จุ่มม๊อบที่สะอาดลงในถังน้ำยาถูพื้นที่ผสมแล้ว ใช้มือที่สวมถุงมือแบ่งผ้าม๊อบออกเป็น 2-3 ส่วน แล้วบีบผ้าม๊อบจนหมาด- กรณีใช้ถังบีบม๊อบ จุ่มม๊อบที่สะอาดลงในถังน้ำยาถูพื้นที่ผสมแล้วโด ยยืนบีบทางด้านหน้าของถังและกดที่ม๊อบแรงๆ ประมาณ 3-4 ครั้ง จนหมาด
- เริ่มทำความสะอาดจากด้านในสุดด้วยวิธีการตีขอบมุมในสุด ม๊อบถอยหลังเป็นรูปเลข 8 ในรอยซ้อนรอยกันไปเรื่อยๆ ในความกว้างประมาณ 1 ช่วงแขน
- ขณะม๊อบเมื่อน้ำเริ่มดำให้เปลี่ยนน้ำและน้ำยาใหม่ทันที
- ม๊อบสะอาดรอบสุดท้ายด้วยผ้าม๊อบที่หมาดๆ ให้ทั่วบริเวณพื้นห้องน้ำ
- รอจนแน่ใจว่าพื้นแห้งแล้วจึงเก็บป้ายเตือน
- นำอุปกรณ์ไปซักล้างทำความสะอาด ผึ่งตากและเช็ดให้แห้ง เก็บอุปกรณ์คืนที่

การทำความสะอาดพื้น

4) การทำความสะอาดจุดเปื้อนบนผนัง บานเกร็ด ประตู หน้าต่าง

- ใช้ฟองน้ำชุบน้ำยาทำความสะอาดพื้นผิวที่ผสมตามอัตราส่วน บีบให้หมาดเช็ดคราบสกปรกออกตามผนัง

- ใช้ผ้าแห้ง สะอาด ซับคราบน้ำให้แห้ง

- เช็ดประตูทางเข้า-ออก ขอบหน้าต่าง บานเกล็ด ช่องลม ป้ายชื่อต่างๆ ด้วยผ้าแห้ง

5) การทำความสะอาดกระจก

ในการทำความสะอาดกระจกในห้องน้ำสาธารณะต้องคำนึงถึงการทำความสะอาดอย่างถูกวิธี โดยมีวิธีทำความสะอาด คือ

- ใช้ผ้าแห้งเช็ดฝุ่นตามขอบกระจกทั้งหมดให้สะอาด

- จุ่มผ้าเช็ดกระจกลงในถังน้ำที่ผสมน้ำยาไว้แล้ว ใช้ด้ามกรีดกระจกกรีดน้ำยาออกจากผ้าเช็ดกระจกให้พอหมาด หรือใช้มือที่สวมถุงมือ รูดผ้าเช็ดกระจกที่จุ่มน้ำยาบีบให้หมาด

- ทาน้ำยาลงบนผิวกระจก เน้นคราบไขมัน และคราบสกปรก วางด้ามกรีดกระจกให้ขนานและแนบกับกระจกด้านบนให้มากที่สุด ลากด้ามกรีดกระจกจากซ้ายไปขวา (หากถนัดมือขวา) หรือลากจากขวาไปซ้าย (หากถนัดมือซ้าย) ก่อนสุดขอบอีกด้านหนึ่งให้ตวัดมือลงมาให้ปลายด้ามกระจกที่ใกล้กับขอบกระจกขนานเป็นเส้นตรง กรีดวนอีกครั้งคล้ายเลข 8 จนสุดขอบด้านล่างระหว่างที่กรีดกระจกนั้นให้วางด้ามเช็ดกระจกให้ขนานไปกับด้ามกรีดกระจกตลอดเพื่อกันน้ำยาไหลย้อนไปที่พื้น เสร็จแล้วให้ใช้ผ้าแห้งเช็ดเก็บคราบน้ำยาตามขอบเฟรมทั้ง 4 ด้าน

- กรณีที่ขอบกระจกมีคราบสกปรกติดฝังแน่น ให้ใช้แผ่นใยสังเคราะห์สีขาวชุบ

น้ำยาที่ผสมแล้วเช็ดคราบสกปรกที่ติดแน่นออก

- ใช้ผ้าแห้งสะอาดเช็ดคราบฝุ่น/น้ำยาที่ตกค้างอยู่ให้หมด

การทำความสะอาดกระจก

2.4.2 แนวทางการทำความสะอาดด้านสุขภัณฑ์

1) การทำความสะอาดสุขภัณฑ์

- เตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมใช้งาน ผสมน้ำยาตามอัตราส่วนที่ผู้ผลิตกำหนดไว้
- กดชักโครกปล่อยน้ำทิ้ง 1 ครั้ง ใช้แปรงล้างโถดันน้ำลงไปให้เหลือน้อยที่สุดจากนั้นฉีดน้ำยาล้างผิวที่ผสมแล้วโดยรอบ ทั้งใต้ขอบฐานของโถส้วม แช่ทิ้งไว้

การใช้แปรงล้างโถดันน้ำลงไปภายในชักโครก

การฉีดน้ำยาเพื่อฆ่าเชื้อและดับกลิ่น

- หากมีคราบเหลือง หรือสนิมน้ำติดแน่นให้แช่ด้วยน้ำยาขจัดคราบสนิมน้ำตามอัตราส่วนแล้วใช้แผ่นใยสังเคราะห์หรือแปรงล้างโถ ออกแรงขัดให้ทั่วจนคราบเหลืองจางลงหรือจนหมด

- เช็ดทำความสะอาดสุขภัณฑ์ โดยเริ่มจากจุดที่สกปรกน้อยที่สุดไปหาจุดที่สกปรกมากที่สุดได้แก่ สายฉีดน้ำ ที่พักน้ำ ที่กดน้ำ ขอบฐานด้านล่าง ฝาปิดเช็ดจากด้านนอกเข้าหาด้านในฝารองนั่งเช็ดจากด้านนอกเข้าหาด้านในของโถเช็ดด้วยผ้าทำความสะอาดสำหรับใช้ในห้องน้ำเท่านั้น

- ใช้แปรงล้างโถขัดคราบสกปรกตามขอบด้านในโถ และคราบบริเวณคอห่านอีกครั้ง จากนั้นฉีดน้ำไล่น้ำยา และล้างแปรงให้สะอาด

ใช้แปรงล้างโถขัดคราบสกปรกตามขอบด้านในโถ

- ฉีดน้ำยาดับกลิ่นฆ่าเชื้อใส่ผ้าสะอาด เช็ดตามฝาผนังห้องสุขา กล่องใส่กระดาษชำระ ลูกบิดประตู

2) การทำความสะอาดอ่างล้างมือ

- ขัดอ่างล้างมือด้วยแผ่นใยสังเคราะห์กับน้ำยาที่ผสมตามอัตราส่วนที่ระบุ
- ล้างออกด้วยน้ำสะอาด
- เช็ดให้แห้งด้วยผ้าสะอาด

การทำความสะอาดอ่างล้างมือ

3) การทำความสะอาดสแตนเลสทั่วไป

- ใช้ผ้าแห้งเช็ดฝุ่นที่ผิวเสียก่อน หากผิวมีคราบเหนียวสกปรกฝังใช้ผ้าชุบน้ำยาทำความสะอาด บิดหมาดแล้วเช็ดให้ทั่วบริเวณ ใช้ผ้าแห้งสะอาดเช็ดตามอีกครั้ง

- ฉีดน้ำยาเคลือบเงาสแตนเลสใส่ผ้า แล้วลูบให้ทั่วพื้นผิว ใช้ผ้าแห้งสะอาดเช็ดเก็บคราบน้ำยาให้หมดจนขึ้นเงา

4) การทำความสะอาดทองเหลือง

- ใช้ผ้าแห้งเช็ดฝุ่นออกจากผิวทองเหลืองเสียก่อน

- บีบครีมขัดเงาโลหะทองเหลืองพอประมาณลงบนผ้าแห้ง ทาให้ทั่วผิวที่เป็นทองเหลืองรอประมาณ 3-5 นาที หากเป็นซี่ ร่อง ซอกมุมที่ทำความสะอาดไม่ถึง ใช้แปรงสีฟันหรือแปรงลวดขัดออก

2.5 แนวทางปฏิบัติด้านการบำบัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล

2.5.1 แนวทางการวางท่อน้ำเสียจากห้องน้ำ

น้ำเสียและสิ่งปฏิกูลจากห้องน้ำ และโถปัสสาวะจะถูกระบายและรวบรวมโดยผ่านระบบท่อระบายสิ่งปฏิกูล (Soil Pipe) ขนาดท่อระบายน้ำทิ้งที่เหมาะสมนับว่าเป็นสิ่งสำคัญหากการเลือกขนาดท่อที่เล็กเกินไป จะทำให้การระบายน้ำทิ้งไม่สะดวก อาจเกิดการอุดตันได้ หรือหากใช้ท่อระบายน้ำขนาดใหญ่เกินไปจะทำให้ความเร็วของน้ำภายในท่อลดลงจนไม่สามารถที่จะพาเอาเศษผงต่างๆ ไปได้โดยท่อที่ใช้จะเป็นท่อยืน (แนวดิ่ง) มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 10 เซนติเมตร แล้วจึงไหลรวมสู่ท่อแนวนอนท่อน้ำโสโครกที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 15 เซนติเมตร และมีความลาดเอียง (Slope) ของท่อระบายน้ำที่เหมาะสมอยู่ในช่วง 1 :200 และท่อระบายน้ำโสโครกต้องจัดให้มีช่องล้างท่อ (Clean out) ปกติช่องล้างท่อจะมีฝาปิดเอาไว้ และเมื่อเกิดการอุดตันภายในท่อส่วนหนึ่งส่วนใดจะสามารถเปิดล้างทำความสะอาดท่อส่วนที่อุดตันได้และติดตั้งฝาบริเวณที่ท่อระบายน้ำที่มีการเปลี่ยนทิศทางการระบายน้ำเกิน 45 องศา และมีระบบป้องกันไม่ให้น้ำเสียจากห้องน้ำซึมไปสู่แหล่งน้ำบาดาล หรือแหล่งน้ำสาธารณะในบริเวณใกล้เคียงก่อนเข้าสู่ระบบบำบัดต่อไป

2.5.2 แนวทางการออกแบบระบบบำบัดสิ่งปฏิกูลจากห้องน้ำ

สิ่งปฏิกูลจากห้องน้ำจะต้องมีการบำบัดอย่างถูกต้อง มีระบบเก็บกักอุจจาระถูกสุขลักษณะ ไม่ชำรุด และมีท่อระบายก๊าซจากบ่อเกรอะขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 2.50เซนติเมตร สูงเหนือหลังคาห้องน้ำ หรือสูงจนกลิ่นเหม็นของก๊าซไม่รบกวนผู้อื่นโดยมีถังบำบัดสิ่งปฏิกูลที่เป็นที่นิยมกันมาก คือการใช้ถังบำบัดสำเร็จรูป ซึ่งเป็นวิธีที่สะดวก ทำได้รวดเร็ว ไม่ยุ่งยากในการดูแลรักษาระบบ เป็นระบบบำบัดที่ออกแบบเพื่อบำบัดสิ่งปฏิกูลโดยเฉพาะโดยอาศัยแบคทีเรียชนิดที่ไม่ใช้ออกซิเจนเป็นหลักในการกำจัดความสกปรก แบ่งออกเป็น 2 ชนิด ดังนี้

1. ถังเกรอะแบบกรองไร้อากาศ (Anaerobic Filter Tank) โดยน้ำเสียจะไหลเข้าสู่ส่วนล่างของถังกรองไร้อากาศ และถูกย่อยสลายโดยตะกอนจุลินทรีย์บางส่วนที่ตกตะกอนจะอยู่ก้นถังจากนั้นน้ำเสียจะไหลขึ้นผ่านชั้นตัวกลางพลาสติก (Plastic Media) ที่อยู่บริเวณส่วนบนของถังและถูกบำบัดโดยแบคทีเรียที่เกาะอยู่บนพื้นผิวของตัวกลาง และในช่องว่างระหว่างตัวกลาง ซึ่งจะได้น้ำทิ้งที่ผ่านการบำบัดจากถังเกรอะ และมีค่าความสกปรกน้อยลง

2. ถังเกรอะแบบกรองเติมอากาศ (Septic Tank) ถังเกรอะเป็นส่วนที่จะกำจัดความสกปรกในน้ำเสียส่วนที่เป็นของแข็งแขวนลอย โดยทำให้เกิดการตกตะกอน ภายในถังบรรจุตัวกรอง(Media) เป็นที่สำหรับให้แบคทีเรียเกาะ เมื่อน้ำเสียไหลผ่านตัวแบคทีเรีย สารอินทรีย์ในน้ำเสียจะถูกแบคทีเรียย่อยสลายด้วยวิธีทางชีววิทยา สารอินทรีย์แขวนลอยต่างๆ จะแยกออกจากน้ำเป็นตะกอนจมลงสู่ก้นถัง และจะถูกย่อยสลายโดยแบคทีเรียชนิดที่ไม่ใช้ออกซิเจนในการดำรงชีพ ตะกอนบางส่วนจะถูกย่อยสลายแปรสภาพเป็นก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และก๊าซมีเทน จนกระทั่งเหลือตะกอนเพียงส่วนน้อยจะแปรสภาพเป็นกากตะกอนคงตัวที่ไม่ย่อยสลายอีกต่อไป ซึ่งจะมีการสูบออกเพื่อนำไปกำจัดต่อไป

ถังเกรอะแบบต่าง ๆ

2.5.3 แนวทางการบำรุงรักษาถังเกรอะ

เพื่อให้สามารถบำบัดสิ่งปฏิกูลได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด จึงควรมีการบำรุงรักษาถังเกรอะโดยมีแนวทางดำเนินการดังนี้

1. ถังเกรอะควรได้รับการตรวจสอบอย่างน้อยทุกปี เพื่อตรวจสอบอัตราการสะสมของตะกอน

และฝ้า เพื่อดูว่าควรจะสูบกากตะกอนออกจากถังหรือยัง ถ้าทำไม่ได้จะต้องทำการสูบเอากากตะกอนออกทุกๆ 3 - 5 ปี

2. การสูบตะกอนต้องกระทำที่ช่องคนลง (Manhole) เพื่อหลีกเลี่ยงการชำรุดของท่อน้ำทิ้งออก

3. เมื่อสูบกากตะกอนแล้วไม่จำเป็นต้องฆ่าเชื้อหรือล้างโดยใช้สารเคมี

4. ไม่จำเป็นต้องเหลือกากตะกอนไว้ในถังหลังจากสูบกากตะกอนเพื่อการเริ่มใช้ถังเกรอะใหม่

2.5.4 การเปรียบเทียบข้อดี-ข้อเสียของถังเกรอะแบบกรองไร้อากาศกับแบบกรองเติมอากาศ

ชนิดถังบำบัด	ข้อดี	ข้อเสีย
ถังเกรอะ แบบกรองไร้อากาศ	1. ประสิทธิภาพในการบำบัดนำเสียสูง 2. การควบคุมดูแลระบบไม่ยุ่งยาก 3.ไม่ต้องใช้พลังงานในการเดินระบบ	1.นำเสียที่ออกจากถังอาจเกิดกลิ่น 2. ระยะเวลาเริ่มต้นใช้งานของระบบ (Start Up) นานกว่าแบบเติมอากาศ
ถังเกรอะ แบบกรองเติมอากาศ	1. ประสิทธิภาพในการบำบัดน้ำเสียสูงกว่าระบบไร้อากาศ 2. การควบคุมดูแลระบบไม่ยุ่งยาก 3. น้ำเสียที่ออกจากระบบมักไม่ค่อยเกิดกลิ่น	1. ต้องใช้พลังงานในการเดินระบบ 2. เสียค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาเครื่องเติมอากาศ

2.6 แนวทางปฏิบัติด้านการบริหารจัดการห้องน้ำ

ห้องน้ำเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นขั้นพื้นฐานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรพิจารณาจัดสร้างและบริหารจัดการให้อยู่ในสภาพที่น่าใช้ มีสุขภัณฑ์ที่ได้มาตรฐาน สะอาดถูกสุขลักษณะ และมีป้ายบอกทางแสดงที่ตั้งของห้องน้ำที่ชัดเจน ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจัดการ ให้บริการห้องน้ำเองหรือให้สัมปทานเอกชนดำเนินการ โดยมีแนวทางในการบริหารจัดการ ดังนี้

2.6.1 รูปแบบการจัดบริการห้องน้ำสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก่อสร้างห้องน้ำและให้บริการแก่ประชาชนโดยไม่เก็บค่าใช้บริการ

2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก่อสร้างห้องน้ำ และให้บริการแก่ประชาชนโดยเก็บค่าใช้บริการ

3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก่อสร้างห้องน้ำ และให้สัมปทานเอกชนบริหารจัดการและเก็บค่าใช้บริการ

4) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เอกชนก่อสร้างห้องน้ำ และให้สัมปทานเอกชนผู้สร้างบริหารจัดการ และเก็บค่าใช้บริการทั้งนี้ การจัดบริการห้องน้ำสาธารณะที่ให้สัมปทานแก่เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2543 และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีการเก็บค่าใช้บริการห้องน้ำ ควรมีการกำหนดอัตราค่าใช้บริการที่เหมาะสม และมีป้ายแสดงอัตราค่าใช้บริการชัดเจน

2.6.2 ป้ายและการติดตั้ง

1) ป้ายชี้ทางตำแหน่งของห้องน้ำควรมีขนาดใหญ่พอสมควรที่จะสังเกตได้ง่าย และติดตั้งในระดับสูงจากพื้นเพื่อให้พ้นสิ่งกีดขวางที่บังสายตา หากไม่มีผนังสำหรับติดตั้งป้าย ควรทำป้ายแขวนจากส่วนของอาคารหรือเสา โดยให้ขอบล่างสูงจากพื้นทางเดินอย่างน้อย 200 เซนติเมตร เพื่อป้องกันอันตรายจากการเดินชน และขอบบนควรอยู่สูงไม่เกิน 240 เซนติเมตร ซึ่งเป็นระยะช่วงมุมมองของคน

2) ป้ายบอกตำแหน่ง เป็นป้ายแสดงตำแหน่งที่ตั้งควรติดตั้งที่ด้านหน้าของห้องน้ำระยะการติดตั้งป้ายที่เหมาะสมควรอยู่สูงจากระดับพื้นไม่น้อยกว่า 108 เซนติเมตร และไม่ควรเกินกว่า150 เซนติเมตร ซึ่งระยะที่เหมาะสมควรอยู่สูง 130 เซนติเมตร อันเป็นระดับสายตาของคนทั่วไป

3) รูปแบบหรือสัญลักษณ์ป้าย ควรใช้สัญลักษณ์ภาพ หรือตัวอักษร เช่น ห้องน้ำชายห้องน้ำหญิง

สุขาชาย

สุขาหญิง

2.6.3 อุปกรณ์อำนวยความสะดวกภายในห้องน้ำ

ในห้องน้ำสาธารณะจะเป็นที่ประชาชนทั่วไปเข้าไปใช้บริการ ในกิจกรรมที่แตกต่างกัน เพื่อยกระดับการให้บริการและสร้างมาตรฐานที่ดี นอกเหนือจากเครื่องสุขภัณฑ์ที่จะต้องมีแล้วภายในห้องน้ำควรจัดให้มีอุปกรณ์ที่จำเป็น ดังนี้

1) อุปกรณ์ภายในห้องน้ำที่ควรมีประกอบด้วย

- ถังขยะรองรับมูลฝอยขนาดที่พอเหมาะสม มีฝาปิด-เปิดได้สะดวก ไม่รั่วซึมตั้งอยู่ใกล้บริเวณอ่างล้างมือ หรือตั้งอยู่ในที่เหมาะสมและสะดวกต่อการใช้งานอย่างน้อย 1 ชุด
- มีสายฉีดชำระด้วยน้ำประจำแต่ละที่ในสภาพใช้งานได้ดี หรือมีที่เก็บถังน้ำสะอาดพร้อมขันน้ำ
- มีก๊อกน้ำในห้องสุขาที่ใช้งานได้ดีครบทุกห้อง
- ที่แขวนสิ่งของหรือแขวนสัมภาระ ทำด้วยวัสดุที่แข็งแรงทนทาน สำหรับห้องน้ำของผู้หญิงควรมีถังรองรับมูลฝอยและผ้าอนามัยที่มีฝาเปิด-ปิดได้สะดวก ประจำห้องน้ำทุกห้อง
- มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกสำหรับคนชรา ผู้พิการ เช่น ราวจับ เพื่อช่วยในการพยุงตัว และเป็นที่สำหรับใช้มือในการจับยึดเวลาเข้าไปใช้บริการ

อุปกรณ์ภายในห้องน้ำ

ถังขยะ

สายฉีดชำระ

ก๊อกน้ำ

ที่แขวนสัมภาระ

2.6.4 อุปกรณ์การทำความสะอาดห้องน้ำและสุขภัณฑ์

ในการทำความสะอาดห้องน้ำและสุขภัณฑ์ จะต้องมีอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำความสะอาด รอยเปื้อนตามพื้น คราบสกปรก จึงควรจัดเตรียมอุปกรณ์ต่างๆ ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานโดยเฉพาะพื้นห้องน้ำเป็นส่วนสำคัญที่มักเกิดความสกปรกและสุขภัณฑ์มักจะมีรอยเปื้อนติดอยู่ พนักงานรักษาความสะอาดจึงควรเตรียมอุปกรณ์ต่างๆ ดังนี้

1) อุปกรณ์ในการทำความสะอาดพื้นและผนังประกอบด้วย

- ไม้กวาดอ่อน ไม้กวาดแข็ง
- ที่โกยผง เกรียง
- ถุงขยะ
- ถังน้ำ ขันน้ำ/สายยาง
- แปรงด้ามยาว
- ไม้ปาดน้ำ/ไม้ยางกรีดน้ำ
- ผ้าขนหนูผืนใหญ่
- ม๊อบถูพื้น ฟองน้ำ
- กระบอกฉีดน้ำ
- ยางกรีดกระจก
- ผ้าเช็ดกระจก
- รองเท้ายาง
- แผ่นกรองปิดจมูก
- ป้ายเตือนอันตราย เช่น “พื้นเปียก” หรือ “กำลังทำความสะอาด”

2) อุปกรณ์ในการทำความสะอาดสุขภัณฑ์

- น้ำยาทำความสะอาดสุขภัณฑ์
- แผ่นใยขัดอเนกประสงค์ (อย่างอ่อน)

- ถุงมือ
- ขันน้ำ
- ผ้าขนหนู
- แปรงล้างสุขภัณฑ์
- ลูกยางปั๊มท่อ (เมื่อเกิดการอุดตัน)

อุปกรณ์ในการทำความสะอาดพื้นและผนัง

ไม้กวาดอ่อน

ไม้กวาดแข็ง

ที่โกยผง

อุปกรณ์ในการทำความสะอาดพื้นและผนัง (ต่อ)

ถังขยะ

ถังน้ำ

ขันน้ำ

แปรงด้ามยาว

ไม้ปาดน้ำ

อุปกรณ์ในการทำความสะอาดพื้นและผนัง (

ผ้าขนหนูผืนใหญ่

ม๊อบถูพื้น

รองเท้ายาง

แผ่นกรองปิดจมูก

น้ำยาทำความสะอาดสุขภัณฑ์

อุปกรณ์ในการทำความสะอาดพื้นและผนัง (ต่อ)

แผ่นใยขัดอเนกประสงค์

ถุงมือ

ลูกยางปั๊มท่อ

บทที่ 3

ดัชนีชี้วัดมาตรฐานห้องน้ำสาธารณะ

3.1 องค์ประกอบมาตรฐานห้องน้ำสาธารณะ

เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีแนวทางในการจัดบริการห้องน้ำสาธารณะที่ได้มาตรฐานและเป็นไปตาม กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (2536) ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 จึงได้กำหนดองค์ประกอบของดัชนีชี้วัดมาตรฐานห้องน้ำสาธารณะ สำหรับใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมิน เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐาน โดยแบ่งองค์ประกอบออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านลักษณะอาคาร กำหนดตามกฎกระทรวง ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างตัวอาคาร ผนังและพื้นห้องน้ำ

2. ด้านแสงสว่าง กำหนดความสว่างตามกฎกระทรวง เพื่อให้เกิดความสะดวกในการใช้บริการห้องน้ำ

3. ด้านการระบายอากาศ กำหนดการระบายอากาศตามกฎกระทรวง เพื่อให้สิ่งแวดล้อมภายในห้องน้ำถูกสุขอนามัย

4. ด้านความสะอาด กำหนดตามกฎกระทรวงเพื่อให้ห้องน้ำน่าใช้และถูกสุขลักษณะ

5. ด้านน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล กำหนดตามกฎกระทรวง เพื่อรักษาสิ่งแวดล้อมโดยรอบ

6. ด้านการบริหารจัดการ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐานตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้เสนอแนวทางปฏิบัติในการจัดบริการห้องน้ำสาธารณะไปแล้วนั้น (ตามหนังสือ ที่ มท 0810.3/7937 ลงวันที่ 13 ตุลาคม 2546) ซึ่งเป็นการแนะนำแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำไปปฏิบัติในการจัดบริการ และกำกับดูแลห้องน้ำสาธารณะในเขตพื้นที่รับผิดชอบ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานห้องน้ำสาธารณะซึ่งมีดัชนีชี้วัดต่างๆ แบ่งองค์ประกอบออกเป็น 6 ด้าน ตามตารางเกณฑ์การประเมินมาตรฐานห้องน้ำสาธารณะโดยสามารถสร้างเกณฑ์การประเมินได้เป็น 2 ระดับ คือ

1. ระดับขั้นพื้นฐาน
2. ระดับขั้นพัฒนา

3.2 เกณฑ์การประเมินมาตรฐานห้องน้ำสาธารณะระดับพื้นฐาน

องค์ประกอบ	ดัชนีชี้วัด	แนวทางการประเมิน	
		ขั้นพื้นฐาน	ขั้นพัฒนา
1. ลักษณะอาคาร	1.1 สร้างด้วยวัสดุทนทานและทำความสะอาดง่าย	✓	
	1.2 ความสูงระหว่างพื้นห้องน้ำถึงเพดาน ต้องไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร	✓	
	1.3 มีโถส้วมชนิดคอห่านสูงจากพื้นห้องน้ำ ไม่น้อยกว่า 0.20 เมตร	✓	
	1.4 โถส้วมทำด้วยวัสดุแข็งแรง ทนทานผิวเรียบ ทำความสะอาดง่าย	✓	
	1.5 พื้น ผนัง เพดาน อยู่ในสภาพดี มั่นคง แข็งแรงและสะอาด	✓	
	1.6 พื้นห้องน้ำต้องมีความลาดเอียงไม่น้อยกว่า 1 : 100 และมีจุดระบายน้ำทิ้งอยู่ในตำแหน่งต่ำสุด ของพื้นห้อง	✓	
	1.7 พื้นห้องน้ำทำด้วยวัสดุที่ไม่ลื่นและทำความ สะอาดง่าย	✓	
	1.8 ประตูมีสภาพดี มีที่ล็อคด้านใน	✓	
	1.9 ชัดให้มีที่ล้างมือหรืออ่างล้างมือและมีก๊อกน้ำ ใช้การได้ดี สะอาด ไม่มีคราบสกปรก	✓	
	1.10ห้องน้ำต้องมีขนาดพื้นที่ภายในไม่น้อยกว่า 0.90 ตารางเมตรต่อหนึ่งที่นั่ง และต้องมีความ กว้างภายใน ไม่น้อยกว่า 0.90 เมตร ถ้าเป็นห้องอาบน้ำด้วยต้องมีเนื้อที่ภายในไม่น้อยกว่า 1.50 ตารางเมตร	✓	

องค์ประกอบ	ดัชนีชี้วัด	แนวทางการประเมิน	
		ขั้นพื้นฐาน	ขั้นพัฒนา
	1.11 ในกรณีเป็นห้องอาบน้ำ ให้มีภาชนะกักเก็บ นำหรือฟิกบัวไร้สำหรับชำระร่างกาย มีราวหรือ ที่แขวนผ้า และที่วางสบู่ภายในห้องอาบน้ำ	✓	
	1.12 ควรมีกระจกเงาประจำอ่างล้างมือ		✓
	1.13 ควรมีเครื่องหมายสัญลักษณ์รูปพิการ มองเห็นได้ง่าย		✓

★**หมายเหตุ** แนวทางการจัดทำห้องน้ำสาธารณะในขั้นพัฒนา เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขีดความสามารถพัฒนาห้องน้ำสาธารณะเกินกว่าขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นการกำหนดเพิ่มเติมจากเกณฑ์การประเมินฯ ห้องน้ำสาธารณะที่ให้แจ้งเป็นแนวทางไปแล้ว

องค์ประกอบ	ดัชนีชี้วัด	แนวทางการประเมิน	
		ขั้นพื้นฐาน	ขั้นพัฒนา
2. แสงสว่าง	2.1ให้มีแสงสว่างไม่น้อยกว่า 100 ลักซ์ โดยสามารถมองเห็นได้ทั่วบริเวณห้องน้ำ	✓	
	2.2ควรมีการออกแบบแสงสว่างที่ช่วยประหยัด พลังงานและเสริมสร้างทัศนียภาพ		✓
	2.3ควรมีแสงสว่างสำหรับบริเวณอ่างล้างหน้าที่มี การส่องกระจกเงาที่มีความเข้มไม่น้อยกว่า 320 ลักซ์		✓
3.การระบายอากาศ	3.1 ต้องมีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละสิบ ของพื้นที่ห้อง หรือมีพัดลมระบายอากาศ	✓	
4. ความสะอาด	4.1 จัดให้มีกระดาษชำระหรือน้ำสะอาดสำหรับ ชำระให้เพียงพอสำหรับห้องน้ำทุกห้อง	✓	
	4.2 มีกังรองรับมูลฝอยที่สะอาดอยู่ในสภาพดีมีฝาปิดมิดชิด และตั้งอยู่ใกล้บริเวณอ่างล้างมือ	✓	

องค์ประกอบ	ดัชนีชี้วัด	แนวทางการประเมิน	
		ขั้นพื้นฐาน	ขั้นพัฒนา
	4.3 มีภาชนะเก็บกักน้ำและที่ตักน้ำอยู่ในสภาพที่ สะอาด ใช้การได้ดี	✓	
	4.4 โถส้วมอยู่ในสภาพดี สะอาด ไม่มีคราบสกปรก	✓	
	4.5 พื้นในและนอกห้องน้ำต้องสะอาด และไม่ลื่น	✓	
	4.6 มีเครื่องหอมดับกลิ่นภายในอาคารห้องน้ำสาธารณะ		✓
	4.7 ผนังอาคารภายในห้องน้ำสาธารณะไม่มีรอยคราบ สกปรก		✓
	4.8 ภายในตัวอาคารห้องน้ำสาธารณะมีสบู่สำหรับ ล้างมืออย่างน้อย 1 ชุด		✓
5. น้ำเสียและสิ่งปฏิกูล	5.1 มีท่อระบายอุจจาระลงถังเก็บกักซึ่งต้องมีขนาด เส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 10 เซนติเมตร มี ความลาดเอียงไม่น้อยกว่า 1 : 10 และมีระบบป้องกันไม่ให้น้ำเสียจากห้องน้ำซึมไปสู่แหล่งน้ำ บาดาลหรือแหล่งน้ำสาธารณะในบริเวณใกล้เคียง	✓	
	5.2 ระบบเก็บกักอุจจาระถูกสุขลักษณะไม่ชำรุด และมีท่อระบายก๊าซจากบ่อเกรอะขนาด เส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 2.50 เซนติเมตร สูง เหนือหลังคาส้วมหรือสูงจนกลิ่นเหม็นของก๊าซไม่ รบกวนผู้อื่น	✓	
	5.3 มีการกำจัดสิ่งปฏิกูลและน้ำเสียที่ถูกสุขลักษณะ	✓	
	5.4 มีการบำบัดน้ำเสีย - สิ่งปฏิกูลก่อนระบายสู่ ธรรมชาติ		✓
	5.5 มีการตรวจสอบท่อระบายอุจจาระ ลังกักเก็บสิ่ง ปฏิกูลท่อระบายก๊าซจากบ่อเกราะ ทุก 6 เดือน		✓

องค์ประกอบ	ดัชนีชี้วัด	แนวทางการประเมิน	
		ขั้นพื้นฐาน	ขั้นพัฒนา
6. การบริหารจัดการ	6.1 กรณีมีห้องน้ำตั้งแต่ 2 ห้องขึ้นไป ให้แยกเป็น ห้องน้ำ สำหรับชาย-หญิง โดยชัดทำป้ายห้องน้ำชาย- หญิง หรือ มีสัญลักษณ์ขนาดมองเห็นได้ชัดเจน	✓	
	6.2 ชัดให้มีห้องน้ำแบบนั่งราบสำหรับผู้พิการ ผู้สูง วัย หญิงตั้งครรภ์และประชาชนทั่วไป อย่างน้อย 1 ห้อง	✓	
	6.3 ชัดให้มีที่แขวนสัมภาระภายในห้องนำ	✓	
	6.4 ชัดให้มีการทำความสะอาดห้องน้ำอย่างน้อย วันละ 1 ครั้ง	✓	
	6.5 มีการติดป้ายประชาสัมพันธ์รณรงค์ในเรื่องของการรักษาความสะอาด	✓	
	6.6 ชัดให้มีการบำรุงรักษาวัสดุครุภัณฑ์ของห้องน้ำ	✓	
	6.7 ชัดให้มีผู้รับผิดชอบในการรักษาความสะอาด	✓	
	6.8 มีการมอบหมายเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดูแล ห้องน้ำอย่างชัดเจน		
	6.9 มีป้ายเตือนอันตราย เช่น พื้นเปียก หรือกำลังทำความสะอาด		✓
	6.10 มีป้ายบอกเวลาการทำความสะอาดครั้งต่อไป		✓
	6.11 มีการชัดสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก ห้องน้ำสาธารณะอย่างเหมาะสม		✓

vinegar

บทที่ 4
การประมาณราคา

ในโครงการก่อสร้างห้องน้ำสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภายหลังจากที่ผู้บริหารได้ศึกษาความเหมาะสม สำรวจพื้นที่โครงการและออกแบบห้องน้ำที่จะก่อสร้างเรียบร้อยแล้วต่อมาก็จะต้องมีการประมาณราคาห้องน้ำตามแบบที่ได้ออกแบบไว้ โดยสามารถแบ่งรูปแบบการประมาณราคาได้ดังนี้

4.1 การประมาณราคาตามแบบมาตรฐาน

โดยโครงสร้างแบบมาตรฐานจะมีการถอดแบบ ซึ่งจะแสดงปริมาณวัสดุแต่ละรายการไว้ว่ามีการใช้วัสดุอะไรบ้าง เป็นจำนวนเท่าไหร่ ผู้ประมาณราคาจะต้องขอรายการการประมาณราคาประกอบแบบมาตรฐาน ทั้งนี้กรมโยธาธิการและผังเมืองได้มีแบบมาตรฐานห้องน้ำสาธารณะแบบต่างๆ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำมาใช้ออกแบบและประมาณราคาประกอบแบบห้องน้ำได้ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจะขอความร่วมมือจากสำนักงานโยธาธิการจังหวัด เพื่อช่วยเหลือในการออกแบบและประมาณราคา ซึ่งที่ผ่านมา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีโครงการก่อสร้างห้องน้ำสาธารณะขึ้นใหม่ มีการนำแบบมาตรฐานห้องน้ำสาธารณะที่กรมโยธาธิการและผังเมืองได้ออกแบบไว้มาใช้ในโครงการโดยแต่ละแบบมีรูปแบบและราคาที่แตกต่างกัน ซึ่งขอยกตัวอย่างแบบ และราคาก่อสร้าง ดังนี้

1. ห้องน้ำสาธารณะภายในตัวอาคาร แบ่งห้องน้ำเป็น ชาย-หญิง ตามแบบเลขที่ อ.3.51-01 ราคาค่าก่อสร้างประมาณ 256,000 บาท รายละเอียดปรากฏตามภาคผนวก ค

2. ตัวอาคารห้องน้ำสาธารณะ แบ่งเป็นห้องน้ำ ชาย-หญิง และมีห้องน้ำผู้พิการในตัว ตามแบบเลขที่ ม.43816-438 ราคาค่าก่อสร้างประมาณ 1,763,000 บาท รายละเอียดปรากฏตามภาคผนวก ง

อย่างไรก็ตาม ราคาประกอบแบบดังกล่าว ผู้ประมาณราคาต้องติดตามการเปลี่ยนแปลงของค่า Factor F และใช้ค่า Factor F ให้ถูกต้อง ซึ่งกระทรวงการคลังจะเปลี่ยนแปลงค่า Factor F เป็นคราว ๆ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และอาจจะต้องบวกค่าอัตราเงินเฟ้อ นับจากเวลาที่ประมาณราคาถึงปัจจุบัน เนื่องจากราคาวัสดุก่อสร้างมีราคาสูงขึ้น

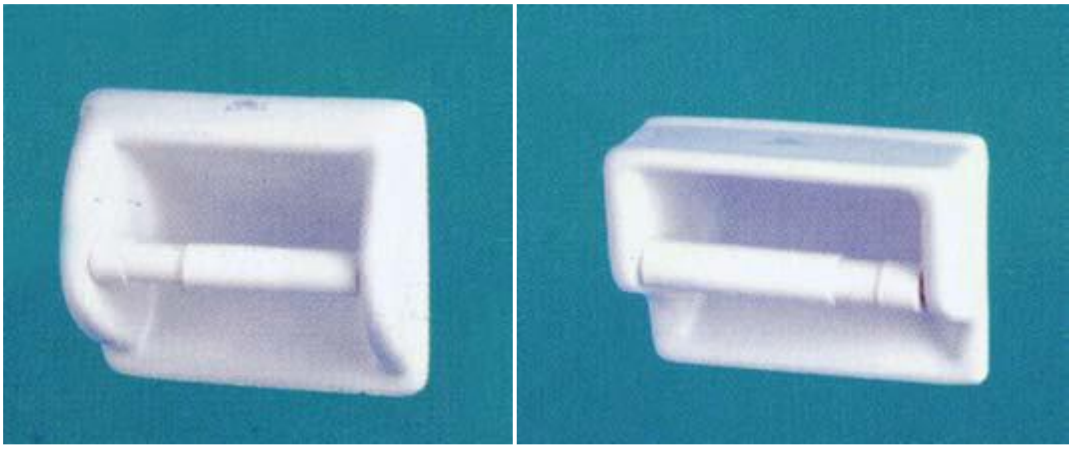
4.2 การประมาณราคาที่ออกแบบเฉพาะแห่ง

เป็นการประมาณราคาที่นำข้อมูลที่ได้จากการออกแบบมาคำนวณราคา ซึ่งประกอบด้วย

- ตัวอาคาร ประกอบด้วย พื้นที่และความสูงของห้องน้ำ จำนวนห้องสุขาภายในห้องน้ำ ซึ่งมีการแบ่งพื้นที่ภายในห้องสุขาแต่ละห้อง รวมถึงโครงสร้างวิศวกรรมต่างๆ ที่ประกอบเป็นตัวอาคาร เช่น ฐานราก พื้น ผนัง ฝ้า เพดาน คาน หลังคา ฯลฯ ซึ่งปัจจัยต่างๆ เหล่านั้นจะมีผลต่อราคาค่าก่อสร้าง
- สุขภัณฑ์ เช่น โถส้วม โถปัสสาวะชาย อ่างล้างมือ ที่ใส่กระดาษชำระ ก๊อกน้ำ ฯลฯ
- ระบบประปา เช่น ท่อพีวีซี ข้อต่อท่อพีวีซี ฯลฯ
- ระบบบำบัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล เช่น ท่อระบายน้ำทิ้ง บ่อเกรอะ ฯลฯ
- วัสดุอุปกรณ์อื่นที่จำเป็น เช่น ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง กระจก ฯลฯ

ที่ใส่กระดาษชำระแบบต่างๆ

กระจกแบบต่างๆ

4.2.1 การประมาณราคาสุขภัณฑ์

สุขภัณฑ์เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของห้องน้ำ โดยสุขภัณฑ์หลักที่ทุกห้องน้ำต้องมีก็คือ โถส้วม อ่างล้างมือและก๊อกน้ำ ส่วนสุขภัณฑ์อื่น เช่น โถปัสสาวะชาย ที่ใส่กระดาษชำระ สายฉีดชำระ ฯลฯ อาจจะมีหรือไม่มีก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นวัตถุประสงค์ในการใช้งาน และงบประมาณ ซึ่งตามท้องตลาดซื้อขายวัสดุก่อสร้าง มีสุขภัณฑ์ให้เลือกหลากหลายรูปแบบหลายยี่ห้อ และมีระดับคุณภาพที่แตกต่างกัน การเลือกใช้สุขภัณฑ์รูปแบบใดก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ข้างต้นเช่นกัน

ในการประมาณราคาการก่อสร้างห้องน้ำสาธารณะจะต้องประมาณราคาค่าสุขภัณฑ์เข้ารวมด้วย ซึ่งสามารถสืบค้นรายละเอียดและราคาสุขภัณฑ์ได้จากแหล่งต่าง ๆ เช่น สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ สำนักงานพาณิชย์จังหวัด ร้านค้าวัสดุก่อสร้าง ฯลฯ

ตัวอย่าง ราคาเครื่องสุขภัณฑ์ห้องน้ำเพื่อประกอบการประมาณราคา

ลำดับที่	รายการ	หน่วย	ราคาต่อหน่วย
1	**โถส้วม**		
	<u>โถส้วมนั่งยอง</u>		
	- แบบนั่งยอง ไม่มีฐาน ราดน้ำ	ที่	533
	- แบบนั่งยอง มีฐาน ราดน้ำ	ที่	1,165
	- แบบนั่งยอง มีฐาน พร้อมหม้อน้ำ พร้อมอุปกรณ์ครบชุด	ที่	3,200
	- แบบนั่งยอง มีฐาน พร้อมฟลัชวาล์ว พร้อมอุปกรณ์ครบชุด	ที่	5,000
	<u>โถส้วมนั่งราบ</u>		
	- แบบนั่งราบ ราดน้ำ	ที่	1,380
	- แบบนั่งราบ สองชิ้นพร้อมหม้อน้ำ รุ่นประหยัดน้ำ 6 ลิตร พร้อมอุปกรณ์ครบชุด	ที่	4,850
	- แบบนั่งราบ พร้อมฟลัชวาล์ว พร้อมอุปกรณ์ครบชุด	ที่	6,500
2	**โถปัสสาวะชาย**		
	- โถปัสสาวะชาย พร้อมก๊อกน้ำแบบกด พร้อมอุปกรณ์ครบชุด	ที่	2,100
	- โถปัสสาวะชาย พร้อมฟลัชวาล์ว พร้อมอุปกรณ์ครบชุด	ที่	5,500
3	อ่างล้างมือ ชนิดแขวนผนัง เคลือบขาว	ชุด	578
4	ที่ใส่กระดาษชำระ เซรามิคฝังผนัง	ที่	390

ที่มา : บัญชีราคาค่าวัสดุก่อสร้างและค่าแรง ราคาวัสดุพาณิชย์(ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) ประจำปี 2564

4.2.2 การประมาณราคาระบบประปาและท่อต่าง ๆ

ในการประมาณราคาระบบประปาในห้องน้ำที่จะก่อสร้าง จะต้องประมาณการความยาว ขนาด และจำนวนท่อที่จะต้องใช้ในการลำเลียงน้ำมาใช้ในห้องน้ำ รวมทั้งท่อที่ใช้ในการระบายน้ำเสียและสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ เช่น ท่อระบายน้ำโสโครก ท่อระบายน้ำทิ้ง ท่อระบายอากาศ ฯลฯ ซึ่งราคาต่อหน่วยสามารถสืบค้นรายละเอียดและราคาได้จากแหล่งต่าง ๆ เช่น สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์พาณิชย์จังหวัด ร้านค้าวัสดุก่อสร้าง ฯลฯ

4.2.3 การประมาณราคาระบบบำบัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล

ในการประมาณราคาระบบบำบัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล จะต้องประมาณการวัสดุก่อสร้าง และอุปกรณ์ที่จะใช้ในระบบเก็บกักอุจจาระ ปัสสาวะ รวมทั้งระบบบำบัดน้ำเสียจากห้องน้ำสาธารณะ ซึ่งราคาวัสดุและอุปกรณ์สามารถสืบค้นรายละเอียดและราคาได้จากแหล่งต่างๆ เช่น สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ พาณิชย์จังหวัด ร้านค้าวัสดุก่อสร้าง ฯลฯ

ตัวอย่าง ราคาวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล เพื่อประกอบการประมาณราคา

ลำดับที่	รายการ	หน่วย	ราคาต่อหน่วย
1	ถังบำบัดน้ำปฏิกูล ระบบอัดอากาศ พร้อมอุปกรณ์		
	- ถังบำบัดน้ำปฏิกูล ระบบอัดอากาศ พร้อมอุปกรณ์ ขนาด 1,800 ลิตร	ชุด	33,600
	- ถังบำบัดน้ำปฏิกูล ระบบอัดอากาศ พร้อมอุปกรณ์ ขนาด 4,000 ลิตร	ชุด	49,640
	- ถังบำบัดน้ำปฏิกูล ระบบอัดอากาศ พร้อมอุปกรณ์ ขนาด 10,000 ลิตร	ชุด	122,500
	- ถังบำบัดน้ำปฏิกูล ระบบอัดอากาศ พร้อมอุปกรณ์ ขนาด 1,800 ลิตร	ชุด	161,500
	- ถังบำบัดน้ำปฏิกูล ระบบอัดอากาศ พร้อมอุปกรณ์ ขนาด 15,000 ลิตร	ชุด	216,300
	- ถังบำบัดน้ำปฏิกูล ระบบอัดอากาศ พร้อมอุปกรณ์ ขนาด 25,000 ลิตร	ชุด	269,600
	- ถังบำบัดน้ำปฏิกูล ระบบอัดอากาศ พร้อมอุปกรณ์ ขนาด 30,000 ลิตร	ชุด	310,000
	- ถังบำบัดน้ำปฏิกูล ระบบอัดอากาศ พร้อมอุปกรณ์ ขนาด 35,000 ลิตร	ชุด	349,680
	- ถังบำบัดน้ำปฏิกูล ระบบอัดอากาศ พร้อมอุปกรณ์ ขนาด 40,000 ลิตร	ชุด	396,550
	- ถังบำบัดน้ำปฏิกูล ระบบอัดอากาศ พร้อมอุปกรณ์ ขนาด 45,000 ลิตร	ชุด	421,000
	- ถังบำบัดน้ำปฏิกูล ระบบอัดอากาศ พร้อมอุปกรณ์ ขนาด 50,000 ลิตร	ชุด	468,650
	- ถังบำบัดน้ำปฏิกูล ระบบอัดอากาศ พร้อมอุปกรณ์ ขนาด 55,000 ลิตร	ชุด	540,700
	- ถังบำบัดน้ำปฏิกูล ระบบอัดอากาศ พร้อมอุปกรณ์ ขนาด 60,000 ลิตร	ชุด	581,100
2	ถังบำบัดน้ำเสียรวมแบบเกรอะและกรอง ไม่มีระบบอัดอากาศ		
	- ถังบำบัดน้ำเสีย ไม่มีระบบอัดอากาศ ขนาด 1,000 ลิตร	ชุด	8,750
	- ถังบำบัดน้ำเสีย ไม่มีระบบอัดอากาศ ขนาด 1,200 ลิตร	ชุด	9,240
	- ถังบำบัดน้ำเสีย ไม่มีระบบอัดอากาศ ขนาด 1,600 ลิตร	ชุด	10,400

	- ถังบำบัดน้ำเสีย ไม่มีระบบอัดอากาศ ขนาด 2,000 ลิตร	ชุด	13,590
	- ถังบำบัดน้ำเสีย ไม่มีระบบอัดอากาศ ขนาด 2,500 ลิตร	ชุด	15,450
	- ถังบำบัดน้ำเสีย ไม่มีระบบอัดอากาศ ขนาด 3,000 ลิตร	ชุด	17,510
	- ถังบำบัดน้ำเสีย ไม่มีระบบอัดอากาศ ขนาด 4,000 ลิตร	ชุด	25,440
	- ถังบำบัดน้ำเสีย ไม่มีระบบอัดอากาศ ขนาด 5,000 ลิตร	ชุด	30,690
	- ถังบำบัดน้ำเสีย ไม่มีระบบอัดอากาศ ขนาด 6,000 ลิตร	ชุด	35,020
	- ถังบำบัดน้ำเสีย ไม่มีระบบอัดอากาศ ขนาด 10,000 ลิตร	ชุด	93,700

ลำดับที่	**รายการ**	**หน่วย**	**ราคาต่อหน่วย**
2	ถังบำบัดน้ำเสียรวมแบบเกรอะและกรอง ไม่มีระบบอัดอากาศ (ต่อ)		
	- ถังบำบัดน้ำปฏิกูล ระบบอัดอากาศ พร้อมอุปกรณ์ ขนาด 15,000 ลิตร	ชุด	141,300
	- ถังบำบัดน้ำปฏิกูล ระบบอัดอากาศ พร้อมอุปกรณ์ ขนาด 20,000 ลิตร	ชุด	187,400
	- ถังบำบัดน้ำปฏิกูล ระบบอัดอากาศ พร้อมอุปกรณ์ ขนาด 25,000 ลิตร	ชุด	216,300
	- ถังบำบัดน้ำปฏิกูล ระบบอัดอากาศ พร้อมอุปกรณ์ ขนาด 30,000 ลิตร	ชุด	266,770
	- ถังบำบัดน้ำปฏิกูล ระบบอัดอากาศ พร้อมอุปกรณ์ ขนาด 35,000 ลิตร	ชุด	305,700
	- ถังบำบัดน้ำปฏิกูล ระบบอัดอากาศ พร้อมอุปกรณ์ ขนาด 40,000 ลิตร	ชุด	338,800
	- ถังบำบัดน้ำปฏิกูล ระบบอัดอากาศ พร้อมอุปกรณ์ ขนาด 45,000 ลิตร	ชุด	396,500
	- ถังบำบัดน้ำปฏิกูล ระบบอัดอากาศ พร้อมอุปกรณ์ ขนาด 50,000 ลิตร	ชุด	440,500
	- ถังบำบัดน้ำปฏิกูล ระบบอัดอากาศ พร้อมอุปกรณ์ ขนาด 55,000 ลิตร	ชุด	479,400
	- ถังบำบัดน้ำปฏิกูล ระบบอัดอากาศ พร้อมอุปกรณ์ ขนาด 60,000 ลิตร	ชุด	519,100
3	ถังซีเมนต์สำเร็จ กลวง		
	- ถังซีเมนต์สำเร็จ กลวง ขนาด Ø 0.80 เมตร	อัน	140
	- ถังซีเมนต์สำเร็จ กลวง ขนาด Ø 1.00 เมตร	อัน	210
4	ฝาถังซีเมนต์		
	- ฝาถังซีเมนต์ ขนาด Ø 0.80 เมตร	อัน	95
	- ฝาถังซีเมนต์ ขนาด Ø 1.00 เมตร	อัน	105

ที่มา : บัญชีราคาค่าวัสดุก่อสร้างและค่าแรง ราคาวัสดุพาณิชย์(ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) ประจำปี 2564

บทที่ 5

แนวทางการบำรุงรักษาห้องน้ำสาธารณะ

5.1 ระยะเวลาในการทำความสะอาดห้องน้ำ

จัดให้มีการทำความสะอาดห้องน้ำอย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง โอกาสที่ความสกปรกจะเกิดขึ้นได้มากเมื่อมีจำนวนผู้ใช้บริการมาก ดังนั้นจึงต้องมีการกำหนดระยะเวลาในการทำความสะอาดโดยพิจารณาจากจำนวนผู้ใช้บริการ ถ้ามีผู้ใช้บริการมากควรกำหนดระยะความถี่ในการทำความสะอาดในแต่ละวันให้มากขึ้น และควรกำหนดระยะเวลาการทำความสะอาดครั้งใหญ่ ดังนี้

ตารางการปฏิบัติการทำความสะอาดครั้งใหญ่

รายการ	กิจกรรม	ความถี่
พื้น	ขัดถูทำความสะอาดคราบสกปรกที่ผิงแน่นจากพื้นและรอยต่อ	2 สัปดาห์/ครั้ง
ผนัง	ขัดถูทำความสะอาดคราบสกปรกที่ผิงแน่นจากผนังและรอยต่อ	เดือนละ 1 ครั้ง
ถังรองรับมูลฝอย	ขัดถูทำความสะอาดคราบสิ่งสกปรกทั้งภายในและภายนอก	2 สัปดาห์/ครั้ง
อ่างล้างมือ	ขัดถูให้สะอาด กำจัดรอยเปื้อนออกให้หมด	สัปดาห์/ครั้ง
โถส้วม/โถปัสสาวะ	ขัดถูให้สะอาด กำจัดรอยเปื้อนออกให้หมด รวมทั้งกำจัดคราบเหลืองที่ผิงอยู่บนผิวสุขภัณฑ์	สัปดาห์/ครั้ง
เพดาน	ทำความสะอาดคราบ หยากไย่	2 สัปดาห์/ครั้ง

ในการทำความสะอาด ควรมีการแจ้งเวลาในการทำความสะอาดห้องน้ำ เพื่อให้ประชาชนผู้ใช้บริการทราบ เช่น มีการติดป้ายประชาสัมพันธ์เวลาในการรักษาความสะอาด และชื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการรักษาความสะอาด โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมอบหมายให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบตรวจประเมินการปฏิบัติงานการรักษาความสะอาดของห้องน้ำโดยเฉพาะ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างตารางบันทึกเวลาปฏิบัติงาน

ตารางทำความสะอาด

ประจำวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

พนักงานผู้รับผิดชอบ.....

เวลา	พื้น	ผนัง	โถส้วม	โถปัสสาวะ	อ่างล้างมือ	กระปิก	ถังขยะ	สบู่เหลว	กระดาษชำระ	ตรวจสอบโดย
07.00										
09.00										
11.00										
13.00										
15.00										
17.00										

5.2 แนวทางปฏิบัติการทำความสะอาดของพนักงาน

ในการรักษาความสะอาดของห้องน้ำ บุคคลที่มีส่วนสำคัญในการดูแลและรักษาความสะอาดได้แก่ พนักงานทำความสะอาด ซึ่งต้องมีความขยัน และความอุตสาหะในการดูแลรักษาความสะอาดของห้องน้ำ โดยทั่วไปต้องทำความสะอาดเป็นประจำทุกวันตามตารางเวลาการปฏิบัติการทำความสะอาดอาจกำหนดหรือจัดลำดับการทำความสะอาด ได้ดังต่อไปนี้

1) การเตรียมตัวของพนักงานทำความสะอาด ประกอบด้วย

- ใส่ผ้าพลาสติกกันเปื้อน สวมถุงมือ และรองเท้ายาง ทุกครั้งที่ทำความสะอาด
- ใส่หมวกคลุมผมเพื่อป้องกันผมร่วง (ถ้ามี)
- ใส่ผ้ากรองปิดจมูกทุกครั้งที่ปฏิบัติงาน
- ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับการอบรมอย่างเคร่งครัด

2) ขั้นตอนการทำความสะอาดพื้นและผนัง ประกอบด้วย

- ปิดกั้นพื้นที่ในบริเวณที่จะทำความสะอาดด้วยป้ายเตือนอันตราย เช่น “พื้นเปียกหรือ “กำลังทำความสะอาด”
- เตรียมอุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการทำความสะอาดให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน
- เก็บกวาดขยะที่อยู่ตามพื้นให้เรียบร้อยก่อน
- ต่อสายยาง และฉีดน้ำให้ชุ่มทั่วพื้นที่บริเวณที่ทำความสะอาดและราดน้ำยาที่ผสมไว้แล้วบนพื้นและผนังที่ต้องการทำความสะอาด
- ใช้แผ่นใยอเนกประสงค์ ทำความสะอาดบริเวณผนังและใช้แปรงขัดพื้นถูทำความสะอาดพื้นในบริเวณที่มักก่อให้เกิดความสกปรก
- ใช้น้ำฉีดไล่ความสกปรกที่พื้น พร้อมใช้ไม้กวาดแข็งกวาดไล่น้ำก่อนกรีดด้วยไม้ยางกรีดน้ำและใช้ผ้าขนหนูผืนใหญ่เช็ดน้ำบริเวณพื้นให้แห้ง
- ปล่อยให้ผนังและพื้นห้องน้ำแห้งก่อนเปิดให้บริการตามปกติ
- ภายหลังทำความสะอาดเรียบร้อยแล้ว ควรต้องซักล้างอุปกรณ์ให้สะอาดผึ่งหรือตากและเช็ดให้แห้งก่อนเก็บอุปกรณ์ที่ใช้ทำความสะอาด

3) ขั้นตอนการทำความสะอาดสุขภัณฑ์ ประกอบด้วย

- ปิดกั้นพื้นที่ในบริเวณที่จะทำความสะอาดด้วยป้ายเตือนอันตราย เช่น “กำลังทำความสะอาด”
- เตรียมอุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการทำความสะอาดสุขภัณฑ์ ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน
- สวมอุปกรณ์ป้องกันให้เรียบร้อยก่อนปฏิบัติงาน
- ใช้น้ำยาขจัดคราบฉีดลงไปบนคราบสกปรก และบริเวณจุดที่มักก่อให้เกิดความสกปรกที่เกิดจากการใช้บริการ ก่อนใช้แปรงล้างสุขภัณฑ์ทำความสะอาด
- ใช้น้ำฉีดไล่ความสกปรกบริเวณสุขภัณฑ์
- ใช้ผ้าแห้งเช็ดทำความสะอาดสุขภัณฑ์ก่อนเปิดให้บริการตามปกติ
- ตรวจสอบความสะอาด และความเรียบร้อยก่อนบันทึกในแบบตารางการปฏิบัติงาน

การทำความสะอาดสุขภัณฑ์

5.3 แนวทางปฏิบัติในการแก้ไขปัญหาเครื่องสุขภัณฑ์เบื้องต้น

ในการตรวจตราอุปกรณ์ของเครื่องสุขภัณฑ์ให้อยู่ในสภาพดีสะอาดพร้อมใช้งาน ควรหมั่นดูแล และบำรุงรักษาอุปกรณ์อยู่เสมอ โดยอาจสังเกตอุปกรณ์ต่างๆ ว่าสามารถใช้งานได้ตามปกติหรือไม่โดยมีแนวทางการสังเกตและแนวทางแก้ไข ดังนี้

1) เมื่อก๊อกน้ำบริเวณอ่างล้างมือ หรือโถปัสสาวะชายหรือก๊อกน้ำในห้องน้ำรั้วซึม

สาเหตุ ชุดวาล์วจ่ายน้ำอาจเกิดการสึกหรอหรือยางกันน้ำสึกหรอ

แนวทางแก้ไข ตรวจสอบชุดวาล์วจ่ายน้ำ อาจติดตั้งไม่แน่น หรือแผ่นยางกันน้ำของก๊อกน้ำสึกหรอต้องเปลี่ยนก๊อกชุดใหม่

2) ชุดวาล์ว ปิด-เปิด สำหรับการจ่ายน้ำในถังพักน้ำของโถส้วมแบบชักโครก

สาเหตุ ระดับน้ำสูงเกินกว่าท่อน้ำล้น

แนวทางแก้ไข ปรับแต่งลูกลอยเพื่อให้ได้ระดับน้ำมาตรฐาน

สาเหตุ น้ำในถังพักไหลลงโถหมด

แนวทางแก้ไข ตรวจสอบยางปิด-เปิดของชุดอุปกรณ์จ่ายน้ำในแท็งค์น้ำปรับแต่ง หรือเปลี่ยนยาง ปิด-เปิดน้ำ

สาเหตุ อุปกรณ์ เปิด-ปิด ทางน้ำออกเปิดค้าง

แนวทางแก้ไข ตรวจสอบโซ่ โดยปรับแต่งใหม่ให้เหมาะสมไม่ตึง หรือหย่อนเกินไป

3) เมื่อมีเหตุ อุดตันอ่างล้างมือ

สาเหตุ อาจเกิดการอุดตันในชุดท่อทิ้งน้ำ โดยเศษขยะ เศษพลาสติก

แนวทางแก้ไข ตรวจสอบและถอดล้างทำความสะอาดชุดท่อน้ำทิ้ง

4) เมื่อมีเหตุอุดตันโถปัสสาวะชาย

สาเหตุ อาจเกิดการอุดตันเนื่องจากมีเศษสิ่งแปลกปลอม เช่น ก้นบุหรี่

แนวทางแก้ไข ตรวจสอบ และนำเศษสิ่งแปลกปลอมออก เช่น โดยอาจใช้ลูกยางอัดลมปั๊มอัดเศษสิ่งแปลกปลอมออก

บทที่ 6

แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชน

ในการจัดบริการห้องน้ำสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการจัดบริการห้องน้ำสาธารณะ โดยมีแนวทางในการดำเนินการ ดังนี้

ขั้นก่อนดำเนินการ

1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการแจ้งข่าวประชาสัมพันธ์ ปิดประกาศเชิญชวนให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับทราบโครงการจัดสร้างห้องน้ำสาธารณะ

2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการเชิญชวนประชาชนในพื้นที่เข้าร่วมประชุมเพื่อการวางแผนการจัดสร้างห้องน้ำสาธารณะ

3) ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการกำหนด วัน เวลา สถานที่ในการประชุมการจัดสร้างห้องน้ำสาธารณะ

4) ประชาชนในพื้นที่ได้เข้าร่วมประชุม เป็นคณะทำงาน หรือแต่งตั้งคณะทำงานการจัดสร้างห้องน้ำสาธารณะ

ขั้นขณะดำเนินการ

1) ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และตัดสินใจในการกำหนดสถานที่ก่อสร้างห้องน้ำสาธารณะว่าควรสร้างในบริเวณใด อยู่ภายนอกอาคาร หรือภายในอาคาร(รายละเอียดตามมาตรฐานฯ เรื่อง สถานที่ตั้งอาคาร)

2) ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น และตัดสินใจในการกำหนดรูปแบบลักษณะอาคารของห้องน้ำสาธารณะ (รายละเอียดตามมาตรฐานฯ เรื่อง แนวทางปฏิบัติด้านลักษณะอาคาร) และมีโครงสร้างของห้องน้ำอย่างไร

3) ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการศึกษาจัดทำข้อมูลประชากรในพื้นที่ เพื่อกำหนดสัดส่วนของห้องน้ำสาธารณะในการสร้างจำนวนห้องน้ำชาย ห้องน้ำหญิง ห้องน้ำสำหรับผู้พิการ ทุพพลภาพและคนชราได้อย่างเหมาะสม

4) ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการศึกษาหาข้อมูลหรือข้อเสนอในการเลือกใช้เครื่องสุขภัณฑ์ในห้องน้ำสาธารณะให้เหมาะสม (รายละเอียดตามมาตรฐานฯ เรื่อง เครื่องสุขภัณฑ์)

5) ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการเสนอข้อคิดเห็นและกำหนดแนวทางปฏิบัติด้านแสงสว่าง (รายละเอียดตามมาตรฐานฯ เรื่อง แนวทางปฏิบัติด้านแสงสว่าง)

6) มีการเสนอข้อคิดเห็นในการกำหนดแนวทางปฏิบัติด้านการระบายอากาศ (รายละเอียดตามมาตรฐาน ฯ เรื่อง แนวทางปฏิบัติด้านการระบายอากาศ)

7) มีการเสนอข้อคิดเห็นในการกำหนดแนวทางการออกแบบระบบบำบัดสิ่งปฏิกูลจากห้องน้ำ (รายละเอียดตามมาตรฐานฯ เรื่อง แนวทางปฏิบัติด้านการบำบัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล)

8) มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการบริหารจัดการห้องน้ำ (รายละเอียดตามมาตรฐานฯเรื่อง แนวทางปฏิบัติด้านการบริหารจัดการห้องน้ำ)

9) ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการจัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์ในการดำเนินการสร้างห้องน้ำสาธารณะ โดยอาจนำวัสดุที่มีอยู่ในท้องถิ่นนำมาใช้ประโยชน์ได้

10) ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการจัดซื้อ จัดจ้างในโครงการห้องน้ำสาธารณะ การจัดตั้งคณะกรรมการ หรือการเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการ ซึ่งประชาชนในท้องถิ่นควรมีส่วนร่วมในการตรวจสอบตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดให้ในการดำเนินการจัดซื้อ หรือจัดจ้างแต่ละครั้ง ให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการที่ประกอบด้วยผู้แทนประชาชน เป็นคณะกรรมการ เพื่อปฏิบัติตามระเบียบนี้ ในการเข้าร่วมเป็นกรรมการตรวจสอบและเสนอความเห็นแนวทางในการดำเนินโครงการห้องน้ำสาธารณะ

ขั้นหลังดำเนินการ

1) ประชาชนในพื้นที่สามารถติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานห้องน้ำสาธารณะ

2) ประชาชนในพื้นที่ร่วมแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาห้องน้ำสาธารณะได้

3) ประชาชนเข้ามาใช้บริการห้องน้ำสาธารณะในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้มาตรฐาน ถูกสุขลักษณะ และตรงตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และร่วมกันดูแลรักษาห้องน้ำสาธารณะ

บทที่ 7

แนวทางการกำกับดูแลห้องน้ำสาธารณะ

7.1 แนวทางการกำกับดูแลห้องน้ำสาธารณะ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีภารกิจในการกำกับดูแลห้องน้ำสาธารณะในเขตท้องที่ตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีแนวทางการกำกับดูแลห้องน้ำสาธารณะของสถานประกอบการที่จัดสถานที่ไว้บริการลูกค้าไม่น้อยกว่า 20 คน หรือสถานีบริการการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง หรือก๊าซสำหรับยานพาหนะในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีแนวทางในการดำเนินการ ตามแผนผังขั้นตอนและแนวทางการกำกับดูแลห้องน้ำสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถตรวจสอบสถานประกอบการเพื่อออกใบอนุญาตของสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสะสมอาหาร และการควบคุมอาคาร ตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 รวมทั้งที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อให้กิจการที่อยู่ในข่ายการบริการห้องน้ำสาธารณะ มีห้องน้ำที่ได้มาตรฐาน รวมทั้งการร่วมออกตรวจสอบกับพนักงานเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่ได้อีกด้วย

7.2 การสำรวจจำนวนห้องน้ำสาธารณะในเขตท้องที่

ในการสำรวจจำนวนห้องน้ำสาธารณะ เจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการสำรวจ ควรดำเนินการสำรวจห้องน้ำที่เข้าข่ายตาม พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 ในมาตรา 24 วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เจ้าของร้านจำหน่ายอาหาร และเครื่องดื่มซึ่งจัดสถานที่ไว้ สำหรับบริการลูกค้าในขณะเดียวกันไม่ต่ำกว่า 20 คน ต้องจัดให้มีส้วมที่ถูกสุขลักษณะ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และในมาตรา 25 กำหนดว่า เจ้าของสถานีจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง หรือก๊าซสำหรับยานพาหนะต้องจัดให้มีส้วมที่ถูกสุขลักษณะด้วย ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องสำรวจห้องน้ำสาธารณะที่เข้าข่ายในข้อกำหนดข้างต้น

แบบสำรวจห้องน้ำสาธารณะในเขตท้องที่

ลำดับ	ชื่อร้านค้า/สถานีจำหน่ายน้ำมัน	สถานที่ตั้ง	จำนวนห้องน้ำ			หมายเหตุ
			ชาย	หญิง	รวม	

7.3 การบังคับใช้กฎหมาย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะสามารถบังคับใช้พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2535 ได้นั้น จะต้องดำเนินการออกข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ ดังนี้

องค์การบริหารส่วนจังหวัด	เทศบาล	องค์การบริหารส่วนตำบล
ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเรื่องการชัดบริการห้องน้ำสาธารณะ	เทศบัญญัติเรื่อง การชัดบริการห้องนำสาธารณะ	ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเรื่อง การชัดบริการห้องน้ำสาธารณะ

เนื่องจากกฎหมายกำหนดให้ **ผู้บริหาร**องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็น**เจ้าพนักงานท้องถิ่น**และ**ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น** เป็น**พนักงานเจ้าหน้าที่** โดยกำหนดอำนาจหน้าที่ไว้ ดังนี้

1) โฆษณาให้ประชาชนได้ทราบถึงหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ

2) สอดส่องและกวดขันไม่ให้มีการฝ่าฝืนตามพระราชบัญญัตินี้

3) ตักเตือนผู้กระทำความผิด หรือส่งให้ผู้กระทำความผิดแก้ไข หรือขจัดความสกปรกหรือความไม่เรียบร้อยให้หมดไป

4) จับกุมผู้กระทำความผิด ซึ่งไม่เชื่อฟังคำตักเตือนและดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้

ทั้งนี้ ในการกำหนดอัตราระวางโทษปรับ ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายใต้ข้อกำหนดตามกฎหมายที่ให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เปรียบเทียบปรับได้ได้แก่พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537

(ตัวอย่าง)

แนวทาง

ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรื่อง การจัดบริการห้องน้ำสาธารณะ

พ.ศ.....

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา 4 มาตรา 24 มาตรา 25 มาตรา 44 มาตรา 48 มาตรา 49 และมาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองพ.ศ.2535 และกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2536) ออกตามความในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2535 และพระราชบัญญัติ (อบจ. /เทศบาล/อบต.)โดยความเห็นชอบของ **สภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น** และโดยความเห็นชอบของ**นายอำเภอ/ผู้ว่าราชการจังหวัด** จึงตราข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ ไว้ดังนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ เรื่องการจัดบริการห้องน้ำสาธารณะ พ.ศ.....”

ข้อ 2 ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นับแต่วันถัดจากวันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วเจ็ดวัน

ข้อ 3 ในข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ นี้

“ห้องน้ำสาธารณะ” หมายความว่า ที่ถ่ายอุจจาระ ปัสสาวะ ที่ประชาชนทั่วไปสามารถใช้บริการได้โดยไม่เสียค่าบริการ หรืออาจเสียค่าบริการก็ได้ รวมทั้งเป็นที่ใช้เก็บรวบรวมและกำจัดอุจจาระปัสสาวะ ที่ร่างกายขับถ่ายออกมาโดยทำให้อุจจาระเกิดการย่อยสลายตัวจนหมดอันตราย ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญ ไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลง โรค และการแพร่กระจายของเชื้อโรค

“**ห้องน้ำที่ต้องด้วยสุขลักษณะ**” หมายความว่า ห้องน้ำที่มีระบบการขับเคลื่อนอุจจาระและปัสสาวะลงสู่ที่เก็บกัก ซึ่งจะต้องป้องกันสัตว์ แมลงพาหะนำโรคได้ และไม่ปนเปื้อนแหล่งน้ำธรรมชาติและน้ำใต้ดินทุกขั้นตอน”

“**เจ้าพนักงานท้องถิ่น**” หมายความว่า ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“**พนักงานเจ้าหน้าที่**” หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2535

ข้อ 4 เจ้าของร้านจำหน่ายอาหารและหรือเครื่องดื่ม ซึ่งจัดสถานที่ไว้สำหรับบริการลูกค้าได้ในขณะเดียวกันไม่ต่ำกว่ายี่สิบคน ต้องจัดให้มีห้องน้ำที่ต้องด้วยสุขลักษณะตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้เพื่อให้ลูกค้าใช้ในระหว่างเปิดทำการค้าความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่เจ้าของร้านจำหน่ายอาหารและหรือเครื่องดื่ม ซึ่งจัดให้มีขึ้นในบริ เวณงานเทศกาลหรืองานใดเป็นการเฉพาะคราว

ข้อ 5 เจ้าของสถานีบริการการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง หรือก๊าซสำหรับยานพาหนะ ต้องจัดให้มีห้องน้ำที่ต้องด้วยสุขลักษณะตามที่กำหนดในข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ นี้

ข้อ 6 ห้องน้ำที่ต้องด้วยสุขลักษณะ ต้องมีลักษณะตามเกณฑ์การประเมินมาตรฐานห้องน้ำสาธารณะระดับพื้นฐาน ซึ่งแนบท้ายข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ นี้

ข้อ 7 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) โฆษณาให้ประชาชนได้ทราบถึงหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้

(2) สอดส่อง และกวดขันไม่ให้มีการฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้โดยเคร่งครัด

(3) ตักเตือนผู้กระทำความผิดหรือสั่งให้ผู้กระทำความผิดแก้ไขหรือขจัดความสกปรกหรือความไม่เป็นระเบียบหรือความไม่เรียบร้อยให้หมดไป

(4) จับกุมผู้กระทำความผิดซึ่งไม่เชื่อฟังคำตักเตือนและดำเนินคดีตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ 8 บรรดาความผิดตามข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้ง และพนักงานสอบสวนมีอำนาจเปรียบเทียบได้เมื่อผู้ต้องหาชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสิบห้าวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ดำเนินคดีเพื่อฟ้องร้องต่อไปค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ให้แบ่งแก่ผู้แจ้งและพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่จับกุมอีกกึ่งหนึ่ง

ข้อ 9 ค่าธรรมเนียมและค่าปรับที่เปรียบเทียบตามข้อบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ของ**องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ข้อ 10 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบัญญัติ/เทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน.....นอกจากต้องระวางโทษปรับตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับอีกวันละหนึ่งร้อยบาท เรียงรายวันจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ นี้

ข้อ 11 ให้**นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น** มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง เพื่อการปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ นี้ประกาศ คำสั่ง นั้นเมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงาน**องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว**ให้ใช้บังคับได้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

เห็นชอบ

( )

นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

( )

นายอำเภอ/ผู้ว่าราชการจังหวัด

แบบท้ายข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ เรื่อง การจัดบริการห้องน้ำสาธารณะ พ.ศ. .....

เกณฑ์การประเมินมาตรฐานห้องน้ำสาธารณะระดับพื้นฐาน

องค์ประกอบ	ดัชนีชี้วัด	ผลการประเมิน	
		ขั้นพื้นฐาน	ขั้นพัฒนา
1. ลักษณะอาคาร	1.1 สร้างด้วยวัสดุทนทานและทำความสะอาด	✓	
	1.2 ความสูงระหว่างพื้นห้องน้ำถึงเพดาน ต้องไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร	✓	
	1.3 มีโถส้วมชนิดคอห่านสูงจากพื้นห้องน้ำ ไม่น้อยกว่า 0.20 เมตร	✓	
	1.4 โถส้วมทำด้วยวัสดุแข็งแรง ทนทานผิวเรียบ ทำความสะอาดง่าย	✓	
	1.5 พื้น ผนัง เพดาน อยู่ในสภาพดี มั่นคง แข็งแรงและสะอาด	✓	
	1.6 พื้นห้องน้ำต้องมีความลาดเอียงไม่น้อยกว่า 1 : 100 และมีจุดระบายน้ำทิ้งอยู่ในตำแหน่งต่ำสุดของพื้นห้อง	✓	
	1.7 พื้นห้องน้ำทำด้วยวัสดุที่ไม่ลื่นและทำความสะอาดง่าย	✓	
	1.8 ประตูมีสภาพดี มีที่ล็อคด้านใน	✓	
	1.9 ชัดให้มีที่ล้างมือหรืออ่างล้างมือและมีก๊อกน้ำใช้การได้ดี สะอาด ไม่มีคราบสกปรก	✓	
	1.10 ห้องน้ำต้องมีขนาดพื้นที่ภายในไม่น้อยกว่า 0.90 ตารางเมตรต่อหนึ่งที่นั่ง และต้องมีความกว้างภายใน ไม่น้อยกว่า 0.90 เมตร ถ้าเป็นห้องอาบน้ำด้วยต้องมีเนื้อที่ภายในไม่น้อยกว่า 1.50 ตารางเมตร	✓	

องค์ประกอบ	ดัชนีชี้วัด	ผลการประเมิน	
		ขั้นพื้นฐาน	ขั้นพัฒนา
	1.11 ในกรณีเป็นห้องอาบน้ำ ให้มีภาชนะกักเก็บน้ำหรือฟิกบัวไว้สำหรับชำระร่างกาย มีราวหรือที่แขวนผ้า และที่วางสบู่ภายในห้องอาบน้ำ	✓	
	1.12 ควรมีกระจกเงาประจำอ่างล้างมือ		✓
★	1.13 ควรมีเครื่องหมายสัญลักษณ์รูปพิการ		✓
★	มองเห็นได้ง่าย		

☐ **<u>หมายเหตุ</u>** แนวทางการจัดทำห้องน้ำสาธารณะในขั้นพัฒนา เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขีดความสามารถพัฒนาห้องน้ำสาธารณะเกินกว่าขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นการกำหนดเพิ่มเติมจากเกณฑ์การประเมินฯ ห้องน้ำสาธารณะที่ได้แจ้งเป็นแนวทางไปแล้ว

องค์ประกอบ	ดัชนีชี้วัด	ผลการประเมิน	
		ขั้นพื้นฐาน	ขั้นพัฒนา
2. แสงสว่าง	2.1 ให้มีแสงสว่างไม่น้อยกว่า 100 ลักซ์โดยสามารถมองเห็นได้ทั่วบริเวณห้องน้ำ	✓	
★	2.2 ควรมีการออกแบบแสงสว่างที่ช่วยประหยัดพลังงานและเสริมสร้างทัศนียภาพ		✓
★	2.3 ควรมีแสงสว่างสำหรับบริเวณอ่างล้างหน้าที่มีการส่องกระจกเงาที่มีความเข้มไม่น้อยกว่า 320 ลักซ์		✓
3. การระบายอากาศ	3.1 ต้องมีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของพนที่ห้อง หรือมีพัดลมระบายอากาศ	✓	
4. ความสะอาด	4.1 จัดให้มีกระดาษชำระหรือน้ำสะอาดสำหรับชำระให้เพียงพอสำหรับห้องน้ำทุกห้อง	✓	
	4.2 มีลังรองรับมูลฝอยที่สะอาดอยู่ในสภาพดีมีฝาปิดมิดชด และตั้งอยู่ใกล้บริเวณอ่างล้างมือ	✓	
	4.3 มี,กาชนะเก็บกักน้ำและที่ตักน้ำอยู่ในสภาพที่สะอาด ใช้การได้ดี	✓	
	4.4โถส้วมอยู่ในสภาพดีสะอาดไม่มีคราบสกปรก	✓	
	4.5 พื้นในและนอกห้องน้ำต้องสะอาด และไม่ลื่น	✓	
★	4.6 มีเครื่องหอมดับกลิ่นภายในอาคารห้องน้ำสาธารณะ		✓
★	4.7 ผนังอาคารภายในห้องน้ำสาธารณะไม่มีรอยคราบสกปรก		✓
★	4.8 ภายในตัวอาคารห้องนาสาธารณะมีสบู่สำหรับล้างมืออย่างน้อย 1 ชุด		✓

องค์ประกอบ	ดัชนีชี้วัด	ผลการประเมิน	
		ขั้นพื้นฐาน	ขั้นพัฒนา
5. น้ำเสียและสิ่งปฏิกูล	5.1 มีท่อระบายอุจจาระลงถังเก็บกักซึ่งต้องมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 10 เซนติเมตร มีความลาดเอียงไม่น้อยกว่า 1 : 10 และมีระบบป้องกันไม่ให้น้ำเสียจากห้องน้ำซึมไปสู่แหล่งน้ำบาดาลหรือแหล่งน้ำสาธารณะในบริเวณใกล้เคียง	✓	
	5.2 ระบบเก็บกักอุจจาระถูกสุขลักษณะไม่ชำรุด และมีท่อระบายก๊าซจากบ่อเกรอะขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 2.50 เซนติเมตร สูงเหนือหลังคาส้วมหรือสูงจนกลิ่นเหม็นของก๊าซไม่รบกวนผู้อื่น	✓	
	5.3 มีการกำจัดสิ่งปฏิกูลและน้ำเสียที่ถูกสุขลักษณะ		
★	5.4 มีการบำบัดน้ำเสีย - สิ่งปฏิกูลก่อนระบายสู่ธรรมชาติ		✓
★	5.5 มีการตรวจสอบท่อระบายอุจจาระ ลังกักเก็บสิ่งปฏิกูลท่อระบายก๊าซจากบ่อเกรอะ ทุก 6		✓
6. การบริหารจัดการ	6.1 กรณีมีห้องน้ำตั้งแต่ 2 ห้องขึ้นไป ให้แยกเป็นห้องน้ำ สำหรับชาย-หญิง โดยชัดทำป้ายห้องน้ำชาย-หญิง หรือ มีสัญลักษณ์ขนาดมองเห็นได้ชัดเจน	✓	
	6.2 ชัดให้มีห้องน้ำแบบนั่งราบสำหรับผู้พิการ ผู้สูงวัย หญิงตั้งครรภ์ และประชาชนทั่วไป อย่างน้อย 1 ห้อง	✓	
	6.3 จัดให้มีที่แขวนสัมภาระภายในห้องนา	✓	

องค์ประกอบ	ดัชนีชี้วัด	ผลการประเมิน	
		ขั้นพื้นฐาน	ขั้นพัฒนา
	6.4 ชัดให้มีการทำความสะอาดห้องน้ำอย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง	✓	
	6.5 มีการติดป้ายประชาสัมพันธ์รณรงค์ในเรื่องของการรักษาความสะอาด	✓	
	6.6 ชัดให้มีการบำรุงรักษาวัสดุครุภัณฑ์ของห้องน้ำ	✓	
	6.7 ชัดให้มีผู้รับผิดชอบในการรักษาความสะอาด	✓	
	6.8 มีการมอบหมายเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดูแลห้องนาอย่างชัดเจน	✓	
	★6.9 มีป้ายเตือนอันตราย เช่น พื้นเปียก หรือกำลังทำความสะอาด		✓
	★6.10 มีป้ายบอกเวลาการทำความสะอาดครั้งต่อไป		✓
	★6.11 มีการชัดสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องน้ำสาธารณะอย่างเหมาะสม		✓

7.4 แนวทางการออกตรวจห้องน้ำสาธารณะในเขตท้องที่

เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดถูกสุขลักษณะ และมีมาตรฐานตามความจำเป็นขั้นพื้นฐาน และกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (2536) ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2535 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลห้องน้ำสาธารณะโดยมีหน้าที่ตรวจตรา กวดขันและตักเตือนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับห้องน้ำสาธารณะ เพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงได้จัดทำตัวอย่างคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการฯ ซึ่งอาจแต่งตั้งผู้เกี่ยวข้องเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยรวม พร้อมทั้งให้คำนึงถึงความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่จะได้รับด้วย

(ตัวอย่าง)

คำสั่ง (อบจ./เทศบาล/อบต.)

ที่...../.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลห้องน้ำสาธารณะ

ในเขตพื้นที่.....

เพื่อให้การควบคุมและการกำกับดูแลห้องน้ำสาธารณะในเขตพื้นที่ของ (อบจ./เทศบาลอบต.)เป็นไปโดยถูกต้อง และเหมาะสมกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2535 จึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อตรวจสอบและกำกับดูแล ประกอบด้วย

(1) ปลัด (อบจ./เทศบาล/อบต.) ประธานคณะกรรมการ

(2) ผู้อำนวยการกองช่าง คณะกรรมการ

(3) ผู้อำนวยการกองสาธารณสุข คณะกรรมการและเลขานุการ

(4) หัวหน้าฝ่ายในกองสาธารณสุข คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. สำรวจจำนวนห้องน้ำสาธารณะในเขตท้องที่

2. สอดส่อง กวดขัน และตรวจสอบห้องน้ำให้เป็นไปตาม (ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ)เรื่อง การจัดบริการห้องน้ำสาธารณะ

3. ตักเตือนผู้กระทำความผิดหรือให้คำแนะนำการปรับปรุงห้องน้ำสาธารณะในเขตท้องที่แก่ เจ้าของ/ ผู้ประกอบการฯ

4. ให้รายงานผลการตรวจสอบพร้อมปัญหาและอุปสรรคให้นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบจ./เทศบาล/ อบต.) ทราบโดยเร็ว

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ .....เดือน.....พ.ศ. .....

(.....)

ตำแหน่ง นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบจ./เทศบาล/อบต.).....

7.5 การแจ้งเจ้าของห้องน้ำให้ปรับปรุงห้องน้ำสาธารณะ

เมื่อคณะกรรมการกำกับดูแลห้องน้ำสาธารณะ ได้ดำเนินการตรวจสอบและกำกับดูแลห้องน้ำให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ กรณีมีการให้แก้ไขหรือปรับปรุง ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมีหนังสือแจ้งเป็นหลักฐานการให้แก้ไขหรือปรับปรุงในเรื่องใด เช่น ด้านความสะอาดด้านการระบายอากาศ ฯลฯ หรือมีหนังสือแจ้งเพื่อรับรองการผ่านเกณฑ์มาตรฐานห้องน้ำสาธารณะตามข้อบัญญัติ / เทศบัญญัติ โดยอาจมีแนวทางตามตัวอย่างหนังสือแจ้งผลการตรวจห้องน้ำสาธารณะ ในกรณีการตรวจสอบห้องน้ำสาธารณะแล้ว ปรากฏว่าไม่เป็นไปตามที่กำหนดใน ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ ให้มีหนังสือแจ้งแก้ไขปรับปรุงพร้อมกำหนดระยะเวลาในการแก้ไขปรับปรุงให้เจ้าของห้องน้ำสาธารณะพิจารณาดำเนินการ

7.6 ข้อแนะนำในการส่งเสริมสนับสนุนให้มีห้องน้ำสาธารณะในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจสนับสนุนให้มีห้องน้ำสาธารณะสำหรับบริการประชาชนในเขตพื้นที่ดังต่อไปนี้

1. ในระดับขั้นพื้นฐาน 1

1.1 ในบริเวณตลาดชุมชน หรือตลาดนัดของเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีประชาชนเข้าไปจับจ่ายใช้สอยในปริมาณที่มีเป็นจำนวนมากควรจัดให้มีห้องน้ำสาธารณะไว้บริการแก่ประชาชน อย่างน้อยจำนวน 1-2 ห้อง

1.2 บริเวณที่จัดไว้เป็นที่จอดพักรถ และรับส่งผู้โดยสารตามจุดต่างๆ ควรจัดให้มีห้องน้ำสาธารณะ อย่างน้อย 1-2 ห้อง

1.3 บริเวณที่เป็นลานกีฬาอเนกประสงค์ ไว้สำหรับการละเล่นออกกำลังกายของประชาชนเป็นจำนวนมาก ควรจัดให้มีห้องน้ำสาธารณะอย่างน้อย 1-2 ห้อง

1.4 บริเวณศาลาชุมชน หรือศาลากลางหมู่บ้านที่ใช้ประชุมจัดกิจกรรมเวทีประชาคมหรือการจัดงานประเพณีพื้นบ้านต่างๆ ควรจัดให้มีห้องน้ำสาธารณะ อย่างน้อย 1-2 ห้อง

1.5 ในบริเวณสวนสาธารณะ หรือสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ที่เป็นที่พักผ่อนของประชาชน รวมทั้งบริเวณสถานที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของชุมชนควรจัดให้มีห้องน้ำสาธารณะไว้บริการแก่ประชาชนอย่างน้อย 1-2 ห้อง

(ตัวอย่าง)

หนังสือแจ้งผลการตรวจห้องน้ำสาธารณะ

ที่..... (ชื่อ อปท.) .....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

เรื่อง การแจ้งผลการตรวจห้องน้ำสาธารณะ

เรียน (ชื่อเจ้าของห้องน้ำสาธารณะ)

ตามที่คณะกรรมการกำกับดูแลห้องน้ำสาธารณะของ (ชื่อ อปท.).....ได้ออกตรวจห้องน้ำสาธารณะตามหลักเกณฑ์ (ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ) เมื่อวันที่.....เดือน .....พ.ศ. .....นั้นขอเรียนให้ทราบว่าคณะกรรมการได้ตรวจสอบตามหลักเกณฑ์ฯ และมีมติ ดังนี้

1) ด้านลักษณะอาคาร ผ่านเกณฑ์ ไม่ผ่านเกณฑ์

แนวทางแก้ไข.....

2) ด้านแสงสว่าง ผ่านเกณฑ์ ไม่ผ่านเกณฑ์

แนวทางแก้ไข.....

3) ด้านการระบายอากาศ ผ่านเกณฑ์ ไม่ผ่านเกณฑ์

แนวทางแก้ไข.....

4) ด้านความสะอาด ผ่านเกณฑ์ ไม่ผ่านเกณฑ์

แนวทางแก้ไข.....

5) ด้านน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล ผ่านเกณฑ์ ไม่ผ่านเกณฑ์

แนวทางแก้ไข.....

6) ด้านการบริหารจัดการ ผ่านเกณฑ์ ไม่ผ่านเกณฑ์

แนวทางแก้ไข.....

ในกรณีที่ห้องน้ำสาธารณะไม่ผ่านเกณฑ์ในข้อใด ขอให้ท่านเร่งปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องภายใน.....วันมิฉะนั้น (ชื่อ อปท.)..... จะดำเนินการตาม (ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ) ต่อไป

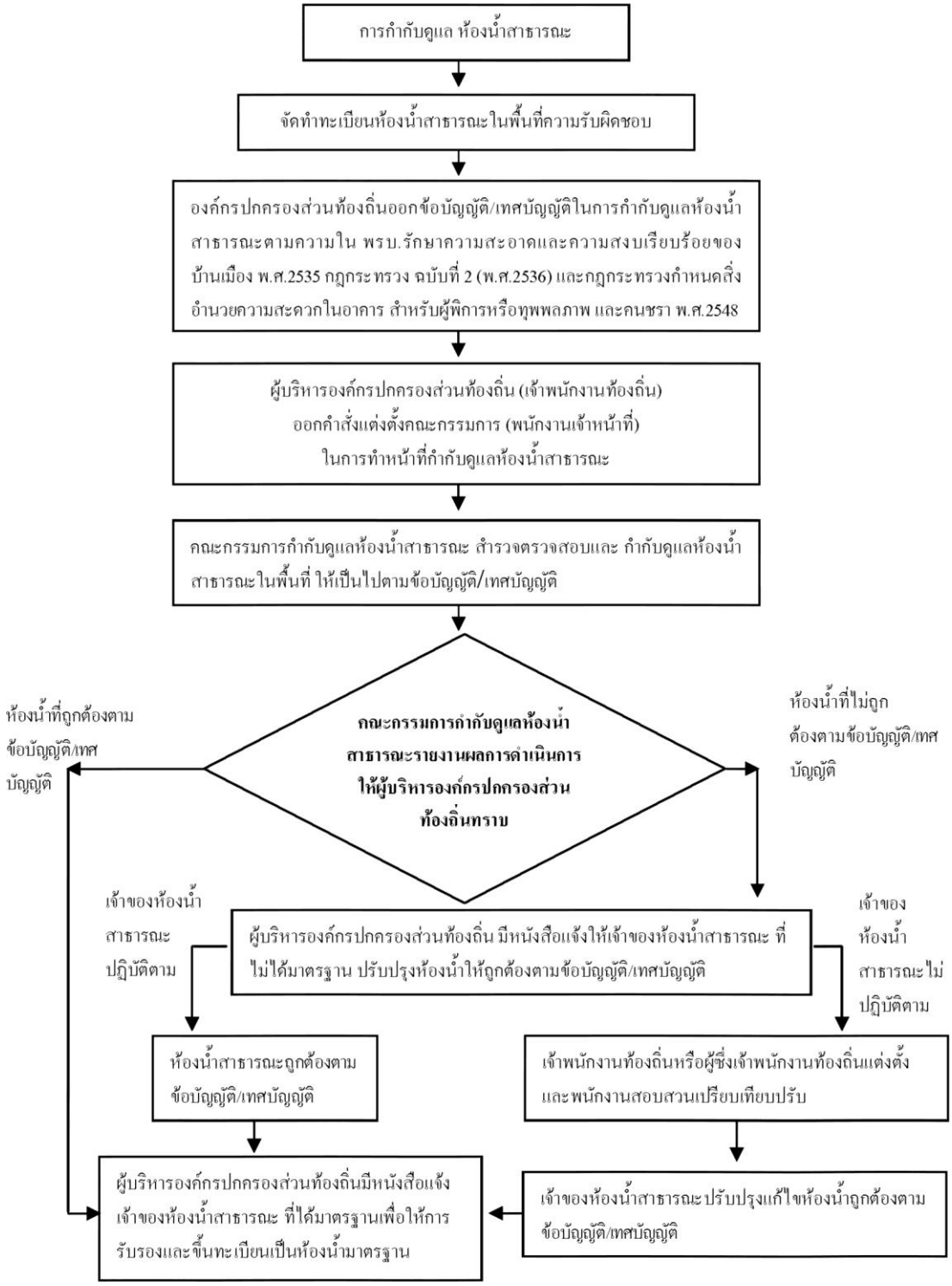
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบจ./เทศบาล/อบต.

แผนผัง ขั้นตอนและแนวทางการกำกับดูแลห้องน้ำสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ภาคผนวก ก

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2536)

ออกตามความในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด

และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองพ.ศ. 2535

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 มาตรา 24 วรรคหนึ่ง และมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในกฎกระทรวงนี้

“ส้วมที่ต้องด้วยสุขลักษณะ” หมายความว่า ส้วมที่มีระบบการขับเคลื่อนอุจจาระและปัสสาวะลงสู่ที่เก็บกักซึ่งจะต้องป้องกันสัตว์ แมลงพาหะนำโรคได้ และไม่ปนเปื้อนแหล่งน้ำธรรมชาติและน้ำใต้ดินทุกขั้นตอน

ข้อ 2 ส้วมที่ต้องด้วยสุขลักษณะต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(1) สร้างด้วยวัสดุทนทาน และทำความสะอาดง่าย

(2) ระยะดิ่งระหว่างพื้นถึงส่วนต่ำสุดของคานหรือเพดานหรือสิ่งอื่นที่ติดกับคานหรือเพดานต้องไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร ทั้งที่มีและไม่มีระบบปรับอากาศ

(3) ห้องส้วมต้องมีขนาดเนื้อที่ภายในไม่น้อยกว่า 0.90 ตารางเมตรต่อหนึ่งที่นั่ง และต้องมีความกว้างภายในไม่น้อยกว่า 1.50 ตารางเมตร

(4) มีโถส้วมชนิดคอห่านสูงจากพื้นห้องไม่น้อยกว่า 0.20 เมตร

(5) พื้นห้องส้วมต้องมีความลาดเอียงไม่น้อยกว่า 1 : 100 และมีจุดระบายน้ำอยู่ในตำแหน่งต่ำสุดของพื้นห้อง

(6) มีแสงสว่างไม่น้อยกว่า 100 ลักซ์

(7) ต้องมีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของพื้นที่ห้อง หรือมีช่องระบายอากาศ

(8) จัดให้มีกระดาษชำระหรือน้ำสำหรับชำระให้เพียงพอสำหรับห้องส้วมทุกห้อง รวมทั้งจัดให้มีการทำความสะอาดเป็นประจำทุกวัน

(9) มีท่อระบายอุจจาระลงถังเก็บกัก ซึ่งต้องมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 10 เซนติเมตร มีความลาดเอียงไม่น้อยกว่า 1 : 10

(10) มีท่อระบายก๊าซขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 2.50 เซนติเมตร สูงเหนือหลังคาส้วมหรือสูงจนกลิ่นเหม็นของก๊าซไม่รบกวนผู้อื่น

ข้อ 3 ให้เจ้าของร้านจำหน่ายอาหารและหรือเครื่องดื่มซึ่งจัดสถานที่ไว้สำหรับบริการลูกค้าได้ในขณะเดียวกันไม่ต่ำกว่ายี่สิบคนและเจ้าของสถานีบริการการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงหรือก๊าซสำหรับยานพาหนะ ต้องจัดให้มีส้วมที่ต้องด้วยสุขลักษณะตามข้อ 2 และต้องจัดให้มีเครื่องสุขภัณฑ์ไว้ตามจำนวนอันสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าอัตรากำหนดไว้ต่อไปนี้

(1) สำหรับร้านจำหน่ายอาหารและหรือเครื่องดื่ม

จำนวนเก้าอี้สำหรับลูกค้า	ห้องส้วมชาย			ห้องส้วมหญิง	
	ส้วม อ่าง	ส้วม อ่างล้าง	ส้วม อ่างล้าง	ส้วม อ่าง	ส้วม อ่างล้าง
20 - 30 ตัว	ให้มีส้วม 1 ที่ อ่างล้างมือ 1 ที่ และที่ปัสสาวะ 1 ที่ ใช้ร่วมกันระหว่างเพศชายและเพศหญิง				
31-50 ตัว	1	1	1	1	1
51-70 ตัว	2	2	2	2	2
71 - 100 ตัว	3	3	3	3	3
กรณีที่มีมากกว่า 100 ตัว - ให้เพิ่มส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมืออย่างละ 1 ที่ ทั้งห้องส้วมชายและห้องหญิง ต่อจำนวนเก้าอี้สำหรับลูกค้านั่งรับประทานอาหารและเครื่องดื่มที่เพิ่มทุก ๆ 30 ตัว					

(2) สำหรับสถานีบริการการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงหรือก๊าซสำหรับยานพาหนะ

จำนวนเกาอี้สำหรับลูกค้า	ห้องส้วมชาย			ห้องส้วมหญิง	
	ส้วม	อ่างล้างมือ	ที่ปัสสาวะ	ส้วม	อ่างล้างมือ
2 - 8 หัวจ่าย	2	2	2	2	2
9 - 16 หัวจ่าย	3	3	3	3	3
17 - 24 หัวจ่าย	4	4	4	4	4
กรณีที่มากกว่า 24 หัวจ่าย - ให้เพิ่มส้วมที่ปัสสาวะและอ่างล้างมืออย่างละ 1ที่ทั้งห้องส้วมชายและห้องส้วมหญิง ต่อหัวจ่ายที่เพิ่มขึ้นทุกๆ 8 หัวจ่าย					

ข้อ 4 กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 9 ธันวาคม 2536

(นายอาทิตย์ อุไรรัตน์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

สำเนาถูกต้อง

(นายเฉลิมชาติ แจ่มจรรยา)
ผู้อำนวยการศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัย

ภาคผนวก ข

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. 2543

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 และมาตรา 76 แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 มาตรา 67 และมาตรา 77 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มาตรา 5 และมาตรา88 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำ บลและองค์การบริหารส่วนตำ บล พ.ศ. 2537 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2543”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิก

(1) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2531

(2) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2533

(3) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535

(4) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2541

(5) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2541

(6) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหายกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบนี้ กำหนดหลักเกณฑ์และกำหนดวิธีปฏิบัติเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ ปลัดกระทรวงมหาดไทย อาจมอบอำนาจเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามวรรคแรกให้ผู้ว่าราชการจังหวัดได้

หมวด 1
ข้อความทั่วไป

ข้อ 5 ในระเบียบนี้

“ประโยชน์ตอบแทน” หมายความว่า ค่าเช่า เงิน สิ่งของ หรือสิทธิอย่างอื่น ที่ให้เป็นการตอบแทนการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย

“ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้บริหารท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายกำหนด

“พนักงานส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนตำบล และพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายกำหนด

หมวด 2
การจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สิน

ข้อ 6 การให้เช่าอสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินการโดยวิธีประมูล

(1) มีกำหนดไม่เกินสามปี ให้ผู้บริหารท้องถิ่น เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติ

(2) มีกำหนดเกินสามปี ให้สภาท้องถิ่นเป็นผู้อนุมัติการให้เช่าตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีความจำเป็นหรือเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอสภาท้องถิ่นให้ความเห็นชอบดำเนินการเป็นอย่างอื่น โดยไม่ต้องดำเนินการประมูลก็ได้ทั้งนี้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย

ข้อ 7 การให้เช่าที่ดินเพื่อก่อสร้างอาคารหรือสิ่งก่อสร้างที่มีลักษณะถาวร ให้มีเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) ให้ผู้เช่ายกกรรมสิทธิ์อาคารหรือสิ่งก่อสร้างให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(2) ให้ผู้เช่าได้รับสิทธิการเช่าอาคารหรือสิ่งก่อสร้างมีกำหนดไม่เกินสามสิบปีนับแต่วันลงนามสัญญาเช่า

(3) ให้ผู้เช่าประกันอัคคีภัยอาคารหรือสิ่งก่อสร้างในอัตราไม่ต่ำกว่าราคาทุนก่อสร้างที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดในนามขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้เอาประกันและผู้รับประโยชน์ตลอดอายุสัญญาเช่า โดยผู้เช่าเป็นผู้ชำระเบี้ยประกันภัยแทนผู้ให้เช่าทั้งสิ้น

(4) ให้ผู้เช่าชำระค่าภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่หรือภาษีอื่นใด ตลอดจนค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายต่างๆ เกี่ยวกับการเช่าแทนผู้ให้เช่าทั้งสิ้นถ้ามีเหตุจำเป็นและเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ที่จะให้อาคารหรือสิ่งก่อสร้างยังคงเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้เช่าและหรือให้ผู้เช่าประกันอัคคีภัยอาคารหรือ

สิ่งก่อสร้างในอัตราต่ำกว่าทุนก่อสร้าง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดหาประโยชน์เสนอคณะกรรมการจัดหาประโยชน์ตามข้อ 15 วรรคหนึ่งพิจารณาและให้สภาท้องถิ่นอนุมัติ

ข้อ 8 ภายใต้บังคับตามข้อ 6 การให้เช่าให้ดำเนินการโดยวิธีประมูล ตามวิธีและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) ให้ปิดประกาศหรือใบแจ้งความเรื่องดังกล่าวโดยเปิดเผย ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นก่อนวันรับซองประมูลไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และประกาศทางวิทยุกระจายเสียงหรือลงประกาศในหนังสือพิมพ์หรือจัดให้มีการโฆษณาด้วยวิธีอื่นก็ได้

(2) ให้มีหลักประกันซองประมูลโดยมีมูลค่าเป็นจำนวนเงินไม่ต่ำกว่าร้อยละห้า แต่ไม่เกินว่าร้อยละสิบของประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำตามข้อ 15 (1)

(3) ให้ผู้ประมูลได้ไปทำสัญญาเช่ากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหากไม่ไปทำสัญญาเช่าภายในกำหนดดังกล่าวหรือไม่วางหลักประกันสัญญาเช่าตามข้อ 17 ในวันทำสัญญา ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นริบหลักประกันตาม (2)

(4) เงื่อนไขอื่นๆ ตามที่ผู้มีอำนาจอนุมัติกำหนดเป็นกรณีๆ ไป

ข้อ 9 ประกาศหรือใบแจ้งความตามข้อ 8 (1) อย่างน้อยให้แสดงรายการดังต่อไปนี้

(1) รายละเอียดเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่จะให้เช่า

(2) คุณสมบัติของผู้เข้าประมูลต้องมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นหลักแหล่งมีอาชีพที่มั่นคงและเชื่อถือได้และไม่เป็นผู้ได้รับเอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันซึ่งอาจปฏิเสธไม่ยอมขึ้นศาลเว้นแต่รัฐบาลของผู้เข้าประมูลจะได้มีคำสั่งให้สละเอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันเช่นว่านั้น

(3) ให้ผู้เข้าประมูลเสนอประโยชน์ตอบแทนการให้เช่าที่จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(4) กำหนดวัน เวลาและสถานที่รับซอง ปิดการรับซองและเปิดซองประมูล

(5) จำนวนเงินที่กำหนดเป็นหลักประกันซอง สถานที่รับหลักประกันซองและให้กำหนดเงื่อนไขด้วยว่าถ้าผู้ประมูลได้ไม่ไปทำสัญญาเช่ากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในกำหนดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะริบหลักประกันซอง

(6) กำหนดให้ผู้ประมูลได้วางหลักประกันสัญญาเช่าตามอัตราที่กำหนดไว้ในข้อ 17

(7) ใบเสนอราคาประมูลให้ลงจำนวนเป็นตัวเลขและตัวหนังสือถ้าตัวเลขและตัวหนังสือไม่ตรงกันให้ถือตัวหนังสือเป็นสำคัญ

(8) ซองประมูลต้องผนึกให้เรียบร้อยก่อนยื่น

(9) กำหนดให้ผู้เข้าประมูลหรือผู้แทนซึ่งได้รับมอบหมายเป็นหนังสือยื่นซองประมูลต่อคณะกรรมการรับซองประมูล

(10) ให้ระบุสถานที่ที่ผู้เข้าประมูลติดต่อ เพื่อขอทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการประมูลอสังหาริมทรัพย์ที่จะให้เช่า

(11) ให้สงวนสิทธิไว้ด้วยว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทรงไว้ซึ่งสิทธิที่จะให้

ผู้ประมูลรายใดก็ได้เช่าอสังหาริมทรัพย์ที่ทำการประมูล โดยไม่จำเป็นต้องให้ผู้ที่เสนอประโยชน์ตอบแทนสูงสุดเสมอไป หรือยกเลิกการประมูลครั้งนั้นก็ได้ ทั้งนี้ ผู้เข้าประมูลไม่มีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายใดๆ

ข้อ 10 การประมูลตามข้อ 6 ให้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการเรื่องดังกล่าว ดังต่อไปนี้

(1) คณะกรรมการรับซองประมูล

(2) คณะกรรมการเปิดซองประมูล

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งแต่ละคณะ ให้ประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งคนซึ่งเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ระดับ 3 หรือเทียบเท่าขึ้นไปและกรรมการอีกอย่างน้อยสองคนซึ่งเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่นหากไม่สามารถแต่งตั้งพนักงานส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่ดังกล่าวได้ เนื่องจากมีพนักงานส่วนท้องถิ่นไม่เพียงพอหรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือกรณีจำเป็นหรือเพื่อประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะแต่งตั้งข้าราชการอื่นเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการก็ได้การประมูลรายเดียวกัน ห้ามแต่งตั้งผู้ซึ่งเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการในคณะกรรมการตาม (1) เป็นประธานกรรมการหรือกรรมการในคณะกรรมการตาม (2)

ข้อ 11 การประชุมเพื่อปรึกษาและปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตามข้อ 10 และข้อ 15 แต่ละคณะต้องมีกรรมการพร้อมกันไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ให้ประธานกรรมการและกรรมการแต่ละคนมีเสียงหนึ่งในการลงมติ มติของคณะกรรมการดังกล่าวให้ถือเสียงข้างมาก

ข้อ 12 คณะกรรมการรับซองประมูลให้มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) รับซองประมูลโดยให้ลงทะเบียนไว้เป็นหลักฐานและบันทึกไว้ที่หน้าซองประมูลว่าเป็นของผู้ใด แล้วให้ลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย

(2) ตรวจสอบหลักประกันซองประมูลร่วมกับเจ้าหน้าที่การเงินเมื่อถูกต้องแล้ว ให้เจ้าหน้าที่การเงินออกใบรับให้แก่ผู้ยื่นซองประมูลไว้เป็นหลักฐาน

(3) รับเอกสารต่างๆ ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประกาศหรือใบแจ้งความเรื่องการประมูล

(4) เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลารับซองประมูลแล้ว ห้ามรับซองประมูลอีกและให้รีบส่งมอบซองประมูลทั้งหมดเอกสารต่างๆ ตาม (3) พร้อมด้วยบันทึกรายงานการรับซองประมูลต่อคณะกรรมการเปิดซองประมูลเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ 13 คณะกรรมการเปิดซองประมูลให้มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) เปิดซองประมูลโดยเปิดเผยต่อหน้าผู้เข้าประมูลหรือผู้แทนซึ่งมีอยู่ในขณะเวลาเปิดซองและให้บันทึกประโยชน์ตอบแทนจากใบเสนอราคาประมูลทุกฉบับไว้ในบัญชีเปรียบเทียบและแบบสัญญาเช่าประโยชน์ตอบแทนและให้ลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย

(2) ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เข้าประมูล และเอกสารต่างๆ ว่าเป็นไปตามเงื่อนไขในประกาศหรือใบแจ้งความเรื่องการประมูลหรือไม่

(3) พิจารณาใบเสนอราคารายที่เสนอโดยถูกต้องตาม (2)

(4) พิจารณาคัดเลือกผู้เสนอประโยชน์ตอบแทนการให้เช่าสูงสุดและให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการเปิดซองที่จะต่อรองประโยชน์ตอบแทนการให้เช่าหรือไม่ก็ได้ โดยคำนึงถึงประโยชน์ตอบแทนขั้น

ต่ำตามข้อ 15 (1) เป็นเครื่องประกอบการพิจารณาถ้ามีผู้เสนอประโยชน์ตอบแทนการให้เช่าสูงสุดเท่ากันหลายราย ให้คณะกรรมการเปิดซองประมูลเรียกผู้เสนอประโยชน์ตอบแทนการให้เช่าสูงสุดดังกล่าวมาเสนอประโยชน์ตอบแทนการให้เช่าใหม่พร้อมกันด้วยวิธียื่นซองประมูลหรือโดยวาจา

(5) เสนอความเห็นพร้อมทั้งเอกสารเกี่ยวกับการประมูลที่ได้รับไว้ทั้งหมด ให้ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติ

ข้อ 14 การประมูลให้เช่าตามข้อ 6 หากไม่มีผู้ใดมาประมูลหรือมีผู้เข้าประมูลแต่เสนอประโยชน์ตอบแทนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่ำกว่าที่กำหนดตามข้อ 15 (1) ให้ผู้บริหารท้องถิ่นสั่งยกเลิกการประมูลครั้งนั้นในกรณีที่มีผู้ประมูลเพียงรายเดียว และคณะกรรมการเห็นว่ามีเหตุผลสมควรที่จะดำเนินการต่อไป ให้ดำเนินการตามข้อ 14 (4) โดยอนุโลม

ข้อ 15 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดหาประโยชน์จากอสังหาริมทรัพย์ดำเนินการเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลแต่งตั้งคณะกรรมการจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้บริหารท้องถิ่นที่จัดหาประโยชน์ เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดหาประโยชน์ ผู้แทนส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าเช่ามีจำนวนตามความเหมาะสมเป็นกรรมการให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(1) กำหนดประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำของการจะให้เช่าอสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นล่วงหน้าไว้โดยให้คำนึงถึงสภาพและทำเลของอสังหาริมทรัพย์นั้น

(2) กำหนดหลักเกณฑ์การเช่าและการต่ออายุสัญญาเช่าอสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระยะเวลาการให้เช่าและต่ออายุสัญญาเช่าและอัตราค่าเช่า ภายหลังการต่ออายุสัญญาเช่าอสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้กำหนดไว้ล่วงหน้าก่อนเช่าและการต่ออายุสัญญาเช่าทุกครั้ง

(3) กำหนดค่าตอบแทนการต่ออายุสัญญาเช่า การให้เช่าช่วง การโอนสิทธิการเช่าและการเปลี่ยนตัวผู้เช่าอสังหาริมทรัพย์นั้นการให้เช่าอสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีประโยชน์ตอบแทนไม่ต่ำกว่าอัตราที่คณะกรรมการจัดหาประโยชน์กำหนด เว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็นให้คณะกรรมการพิจารณาอนุมัติโดยเสียงข้างมาก ยกเว้นเป็นกรณีเฉพาะรายไป

ข้อ 16 หลักประกันซองหรือหลักประกันสัญญา ให้ใช้หลักประกันอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(1) เงินสด

(2) เช็คที่ธนาคารรับรองหรือเช็คที่ธนาคารสั่งจ่ายซึ่งเป็นเช็คลงวันที่ที่ใช้เช็คนั้นชำระต่อเจ้าหน้าที่หรือก่อนวันนั้นไม่เกินสามวันทำการ

(3) หนังสือค้ำประกันของธนาคารภายในประเทศไทยตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้

(4) พันธบัตรรัฐบาลไทย

ข้อ 17 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเรียกเก็บหลักประกันสัญญาเช่าอสังหาริมทรัพย์จากผู้เช่าในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละห้าแต่ไม่เกินร้อยละสิบของประโยชน์ตอบแทน

ข้อ 18 สัญญาเช่าอสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามแบบตัวอย่างท้ายระเบียบนี้กรณีที่ไม่อาจทำสัญญาเช่าตามวรรคหนึ่งได้และจำเป็นต้องร่างสัญญาเช่าใหม่ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งร่างประกาศหรือร่างใบแจ้งความพร้อมทั้งร่างสัญญาเช่านั้นไปให้สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาก่อน เว้นแต่การทำสัญญาเช่าตามแบบที่เคยผ่านการพิจารณาของอัยการจังหวัดหรือสำนักงานอัยการสูงสุดแล้ว

ข้อ 19 การต่ออายุสัญญาเช่าอสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(1) มีกำหนดไม่เกินสามปี ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติ

(2) มีกำหนดเกินสามปี ให้สภาท้องถิ่นเป็นผู้อนุมัติ

ข้อ 20 การให้เช่าช่วง การโอนสิทธิการเช่าหรือการเปลี่ยนตัวผู้เช่าอสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(1) อายุสัญญาเช่าที่เหลืออยู่ไม่เกินสามปี ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติ

(2) อายุสัญญาเช่าที่เหลืออยู่เกินสามปี ให้สภาท้องถิ่นมีอำนาจอนุมัติ

ข้อ 21 เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น การเปลี่ยนตัวผู้เช่าตามข้อ 20 จะกระทำได้ก็ต่อเมื่อผู้เช่าเดิมตายหรือสาบสูญก่อนที่สัญญาเช่าจะสิ้นสุดและให้บันทึกต่อท้ายสัญญาเช่าเดิมโดยระบุสาเหตุของการเปลี่ยนตัวผู้เช่าด้วย

ข้อ 22 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเรียกเก็บค่าตอบแทนการต่ออายุสัญญาเช่า การให้เช่าช่วงการโอนสิทธิการเช่าและการเปลี่ยนตัวผู้เช่าจากผู้เช่าอสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ตามอัตราที่คณะกรรมการจัดหาประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นกำหนด

ข้อ 23 หากผู้เช่าอสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสงค์จะต่ออายุสัญญาเช่าให้ท้องถิ่นแจ้งให้ผู้เช่าให้ยื่นคำขอต่ออายุสัญญาเช่าพร้อมทั้งเสนอประโยชน์ตอบแทนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาก่อนที่สัญญาเช่าเดิมจะสิ้นสุดไม่น้อยกว่าหกสิบวัน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาคำขอดังกล่าวถ้าเป็นตามหลักเกณฑ์ตามข้อ 15 (2) แล้วเสนอผู้มีอำนาจอนุมัติตามข้อ 19หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นว่าคำขอต่ออายุสัญญาเช่าตามวรรคหนึ่ง ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ตามข้อ 15 (2) ก็ให้ดำเนินการให้เช่าอสังหาริมทรัพย์ตามข้อ 6

ข้อ 24 การให้เช่าช่วงหรือการโอนสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์จะกระทำได้ก็ต่อเมื่อคู่สัญญาได้ตกลงกันโดยระบุไว้ในสัญญาเช่าเดิมว่าผู้ให้เช่ายินยอมให้ผู้เช่านำอสังหาริมทรัพย์ที่เช่าไปให้บุคคลอื่นเช่าช่วงหรือโอนสิทธิการเช่าได้และให้บันทึกต่อท้ายสัญญาเช่าเดิมแสดงความยินยอมระหว่างผู้เช่าช่วงหรือผู้โอนสิทธิการเช่ากับผู้รับโอนสิทธิการเช่าตามแบบท้ายระเบียบนี้

ข้อ 25 การให้เช่าสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ผู้บริหารท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการให้เช่าให้เหมาะสมกับสภาพและลักษณะของสังหาริมทรัพย์ที่ให้เช่า ก่อนการเช่าทุกครั้ง

บทเฉพาะกาล

ข้อ 26 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดดำเนินการเกี่ยวกับสัญญาการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่แล้วเสร็จในวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ก็ให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบเดิมจนกว่าจะดำเนินการทำสัญญาแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2543

(นายชำนิ ศักดิเศรษฐ์)
รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย